Țara noastră aur poartă, noi cerşim din poartă-n poartă

DNA A SCĂPAT DE SUB CONTROLUL STATULUI DE DREPT... CARE NU E DREPT? 2 pag

ZIAR ANTISISTEM

PRIN REVOLUȚIA DIN 1989, ROMÂNIA A AJUNS DIN „CAL DE CURSĂ" O „GLOABĂ" LA DISCREȚIA MARILOR PUTERI 5 pag

REFLECTOR argeşean

ZIAR DE ATITUDINE, ANALIZE, INVESTIGAȚII ŞI DEZVĂLUIRI

Director: **Dumitru BOȚILĂ** ● Anul XII - **Nr. 315** - 20 pagini - tiraj 1.000-5.000 ex. ● **29 decembrie 2015 - 20 ianuarie 2016** ● 2 lei ●

„Art. 1 din Constituție: România este stat național, suveran şi independent, unitar şi indivizibil"

ŞI „VRU" KAIZERUL: „GUVERNUL MEU" „PARTIDUL MEU", „ȚARA MEA", „DOAMNA MEA" 6 pag

URZEALA „KAISERULUI" DE LA COTROCENI PRIVIND „PLANUL DIABOLIC" CU PRIVIRE LA „ÎMPĂRȚIREA STATULUI ROMÂN ÎN TREI PROVINCII" 7 pag

EDITORIAL

30 decembrie 1947 – „SCHIMBAREA SCHIMBĂRILOR"

Istoria zbuciumată a României în ultimii 160 de ani, a fost marcată de câteva elemente majore, unele de bine, iar altele de rău. Rămâne doar ca istoria să le analizeze cu "dreapta ei ştiință". În luna decembrie are loc, timp de aproape 60 de ani, omagierea actului abdicării Regelui Mihai obligat de stăpânirea sovietică impusă de dictatura lui Stalin, să părăsească tronul Țării Româneşti. Spațiul nu ne permite să facem o analiză amplă şi datorită faptului că istoricii au "întors pe toate fețele" evenimentul. De aceea, poate doar pentru actuala generație mai tânără care nu prea mai are interes să-şi cunoască trecutul şi istoria, facem câteva precizări "luate din istorie" şi pentru "continuarea istoriei".



Evenimentele trecute care grav marchează prezentul

Începutul secolului XVIII a fost marcat de invazia lui Napoleon pentru cucerirea marelui Imperiu Rusesc, în condițiile în care, de peste 400 de ani, centrului şi estului Europei i s-au impus de către sultanii turci o dominație parțial sălbatică, parțial paşnică. Cine-şi plătea tributul, era lăsat în pace în granițele fireşti ale țărilor pe care Imperiul le domina. Invazia lui Napoleon marcată prin sângeroasa luptă de la Borodino, din jurul anului 1812, prin care francezii au fost umiliți şi obligați să se retragă, iar armata țarilor ruşi care au început modernizarea încă de pe timpul Țarului Petru cel Mare, şi-au ațintit privirea asupra puterii militare a otomanilor. Drept urmare, a avut numeroase confruntări militare, pentru cucerirea supremației la Marea Neagră şi la Gurile Dunării. Evenimentele cruciale se desfăşurau cu mare rapiditate, amintind din punct de vedere politic apariția lucrării teoretice "manifestul Partidului Comunist", ai căror autori au fost Marx şi Engels, un englez şi un neamț. Aşa cum veți observa din istorie, avându-l "apologet" pe Lennin, şi-au exportat ideile în imensa Rusie careia nu i se puteau controla granițele, datorită imensității teritoriului. Sigur că în Europa, poate de sute de ani, prindea cu repeziciune "ideile socialiste" care în a treia decadă a sec. XVIII vor fi "valorificate", de corifeii ideilor socialiste aunci când ştiința şi tehnica s-au dezvoltat atât de mult, încât vechea societate feudală a început să fie răpusă de viitoarea societate capitalistă. Lovitura de grație a feudalismului a fost

(continuare în pagina 4)

Propunerile noastre pentru LOTO 6/49: 42 47 6 22 25 2

Citeşte-l şi dă-l mai departe!



Despre DNA... numai de bine

DNA A SCĂPAT DE SUB CONTROLUL STATULUI DE DREPT... CARE NU E DREPT?

Motto: ● Art. 24 - "Dreptul la apărare este garantat în tot cursul procesului", Constituţia României ● Convenţia Europeană a drepturilor omului – art. 6 pct. 2 – "Orice persoană acuzată de o infracţiune este prezumată nevinovată, până ce vinovăţia sa a fost legal stabilită" ● Art. 61 alin. 1 Constituţie – "Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român şi unica autoritate legiuitoare a ţării"

Oare mai are vreun rol acest Parlament? Sau ţara este condusă doar de procurori?

De la început trebuie precizat faptul că în ultimii 25 de ani când în România "a bântuit" anarhia revoluţionară de tip fanariot, "furăceala" sau "furăciunea" care a început cu "impunerea forţată" a privatizării bunurilor statului datorită politicii de expansiune economică şi politică făcută de UE după dărâmarea Zidului Berlinului. Această politică a fost urmată de măsurile impuse de FMI, Comisia Europeană şi celelalte organisme care au fost impuse României şi românilor printr-o puternică mediatizare a avantajelor economice de care vor beneficia dacă se vor asocia cu cele 15 ţări care au constituit transformarea comunităţii cărbunelui şi oţelului în deceniul VI al sec. XX, în ceea ce va deveni ulterior UE. Am făcut această trecere în revistă pentru ca cetăţenii să înţeleagă modul în care "ne-am revoluţionat" în decembrie 1989, l-am împuşcat pe Ceauşescu, iar în prezent, după 25 de ani, probabil cineva are interes să redeschidă "rana revoluţiei" române care a avut un efect indecis dar probabil foarte distructiv. În primele ore ale Revoluţiei care se doreşte să continue şi în anii următori prin procesul iniţiat de procurorul general al României - domnul Tiberiu Niţu, tânăra democraţie care în acel timp era "dominant de stânga" a elaborat o constituţie ca lege fundamentală pe care clasa politică a modificat-o în 2003, la indicaţia UE şi a ambasadei SUA. În această Constituţie, la **Titlul III - Autorităţile publice – Capitolul I. Parlamentul**, este menţionat foarte clar şi pe înţelesul celor 22 milioane cetăţeni români şi probabil a celor trei puteri egale în stat: puterea legislativă reprezentată de prlament, puterea executivă - preşedinte, guvern, şi puterea judecătorescă reprezentată în Capitolul VI – Autoritatea judecătorească, iar în interiorul acesteia domină art. 133 – **"Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenţei justiţiei".** Fără nici un dubiu, obligatoriu trebuie să facem o remarcă asupra faptului că aceste trei puteri sunt "EGALE". Numai că, aşa cum spune un proverb românesc "egalitatea este doar pentru căţei". De ce am spus acest lucru? Pentru că, deşi în actul fundamental se precizează clar care sunt atribuţiunile fiecărei puteri, iar alegătorul este suveran, în realitate ceea ce se întâmplă în prezent după ce domnul preşedinte Iohannis a ajuns preşedinte în condiţii destul de misterioase politic, reprezintă un lucru foarte grav în societatea românească. Începând cu ianuarie 2015, timp de 25 de ani românului i s-a „împuiat capul" cu noţiuni precum economia de piaţă, economia socială de piaţă, capitalismul occidental, şi alte teorii de care românii nu aveau cunoştinţă după ce trăiseră aproape 40 de ani într-o societate impusă de Moscova şi nu într-o societate comunistă, cum încearcă unii analişti să o prezinte. Comunismul nu a fost, nu este şi probabil că va fi peste foarte mulţi ani. Datorită acestei "supermediatizări", cetăţenii de la "vlădică până la opincă" şi viceversa, şi-au luat avânt, având dorinţa de a deveni capitalişti, cu una, două, trei sau mai multe maşini, cu vile luxoase, schimbându-şi soţiile şi amantele datorită acumulărilor de tip capitalist. Numai că, capitalismul nostru era doar un "capitalism proletar" în care proletarii săraci au dorit să nu mai mănânce fasole şi cârnaţi româneşti, ci produse de acelaşi fel dar care au trecut prin titulatura franţuzească, nemţească, englezească sau spaniolă. În aceste condiţii a apărut "goana după acumulare de capital" în care "vlădica" reprezentată de cei buni de gură care au dorit să facă politică, s-au îngrăşat. Urmare firească, a ajuns în Parlament, în guvern, în justiţie şi în alte forme de conducere a statului. Aşa cum spuneam în titlu, tot mai des cetăţenii îşi manifestă nemulţumirea asupra modului în care este condusă ţara, dar şi asupra faptului că în prezent măsurile impuse de organele de anchetă sunt deosebit de dure pentru această categorie de cetăţeni care au avut ceva în minte şi au dorit, cum spuneau mijloacele media şi clasa politică, "redefinirea importanţei clasei politice de mijloc". Numai că, cetăţenilor nu li s-a explicat care sunt pragurile în care se încadrează această clasă de mijloc. Sigur că un rol foarte important le-au avut greşelile legislative ale Parlamentului prin faptul că în interiorul lui au ajuns unii "imoral economic", iar consecinţa a fost "capitalismul rapace inuman şi incorect". Sigur că nici majoritatea cetăţenilor nu au fost nişte sfinţi, ei aşteptând sfioşi ca statul capitalist să le dea totul precum proverbul românesc "pică pară mălăiaţă în gura lui nătăfleaţă". Este greu într-o pagină de ziar să sintetizezi 25 de ani de greşeli politice, economice în condiţiile în care România deşi are o constituţie chiar corectă, interpretarea ei a rămas la altitudinea marilor puteri occidentale prin directive impuse de la Bruxelles.

Este România "Republica procurorilor"?

Această expresie a apărut în media de la o personalitate importantă a politicii româneşti. În aceste condiţii, am deschis Constituţia la art. 131 Secţiunea 2 – Ministerul public. La alin. 1, se precizează negru pe alb că acest minister reprezintă interesele generale ale societăţii, apărând ordinea de drept precum şi drepturile şi libertăţile cetăţenilor. Mai mult decât atât, la art. 132 privind statutul procurorilor, aceştia se află sub autoritatea ministrului justiţiei. Cu regret, aşa cum spuneau o bună parte din cetăţeni, în prezent ministrul justiţiei este doar un "personaj de paie", iar procurorul general al României şi celelalte structuri ale ceea ce ar trebui să se cheme Ministerul Public, ignoră autoritatea Ministerului Justiţiei, în prezent numele său din guvern fiind Robert Cazanciuc. În acest context, în perioada actuală sunt ignorate celelalte elemente ale celor trei puteri ale statului, "vitejii", cu paloşe şi buzdugane care se luptă cu "zmeii corupţi" din economia românească sunt doar procurorii. Întrebarea noastră este "unde sunt celelalte trei puteri în stat"? Că domnul preşedinte Iohannis este artizanul pe Facebook al acestei stări de fapt, nu mai este un secret pentru nimeni. Că Guvernul actual şi probabil şi cel care va veni va fi doar un guvern de paie, chiar dacă probabil la conducerea sa va veni "fecioara neprihănită" a liberarilor, "slăbănoagă şi la corp şi la minte", nu va face decât să înfunde tot mai mult România "în marea politică de dreapta" impusă de "motorul economiei Europene", Germania. Până atunci, "Republica procurorilor" funcţionează, încălcând grosolan principiul justiţiei "prezumţia de nevinovăţie". În prezent procurorii întâi arestează, după aceea "fabrică probele", având ca aliat de nădejde SRI care "stochează" unele probe ale infracţiunii chiar ani de zile, pentru ca apoi să le pună pe masa procurorilor, pentru ca acestea, prin mijloacele de presiune, (ca pe timpul inchiziţiei), să-i determine pe cei care în

anchetă până la o hotărâre definitivă trebuie să fie considerați nevinovați. În aceste condiții, ne punem întrebarea: ce rol mai exercită Parlamentul în calitatea sa de organ reprezentativ suprem? În condițiile în care un deputat sau senator este arestat, în condițiile în care el este girat de votul a peste 50 sau 80 de mii de votanți, înseamnă ipotetic că trebuie să-i aresteze şi pe cei care i-au dat votul. Am spus ipotetic pentru că este necesar ca votul pe care comisiile juridice şi membrii parlamentului îl dau pentru judecarea sau arestarea unui „membru al organului reprezentativ al poporului", trebuie să fie un vot responsabil şi nu ceea ce se întâmplă acum în Parlament când DNA cere şi organul reprezentativ se supune orbeşte fără o cunoaştere în detaliu a faptelor, aprobă arestul care este o măsură extremă pe care se dă cu mare uşurință de un judecător la solicitarea procurorilor, iar aceasta trebuie să fie doar în două situații: flagrant şi omor. În aceste condiții, credem că lupta pentru a ajunge capitalist nu trebuie să fie o infracțiune pedepsită ca pentru omor. Credem că această sancțiune trebuie să fie în primul rând de ordin economic - confiscarea averii făcută prin încălcarea legii şi nu prin distrugerea fizică a capitalistului, ținându-l în închisoare 5 sau 15 ani, unii dintre ei aflându-se la o vârstă înaintată. Ca să ții un capitalist la o vârstă de 60-65 ani în închisoare încă 10-15 ani, aceasta reprezintă o condamnare cu rea voință şi chiar o pedeapsă de condamnare la moarte, ceea ce considerăm că legiuitorul nu a dorit. Mai mult decât atât, chiar în cuprinsul Noului Cod Penal, la art. 15 "Infracțiunea este fapta săvârşită prevăzută de legea penală, săvârşită cu vinovăție, nejustificată şi imputabilă", iar la art. 16, **"prin vinovăție"** la punctul 2 precizează **"vinovăția este atunci când fapta este comisă cu intenție sau cu intenție depăşită".** În aceste condiții, credem că cea de-a treia putere în stat reprezentată de justiție, ar trebui să analizeze cu simț de răspundere prevederile art. 16. În acest context, ne dăm cu părerea dacă reținerea în puşcărie a unei femei care are doi copii cu infirmități, cu grave probleme de sănătate, are un temei de drept. Nominalizăm în acest sens pe Monica Ridzi care datorită unui motiv de prostie a semnat un act ce i-a fost "băgat pe sub nas" de subordonați. Trebuie precizat faptul că în prezent "Republica procurorilor" funcționează eficient doar din punct de vedere politic. Pentru interesele naționale credem cu tărie că nu, având în vedere marile "NUP-uri" date de unii domni procurori cu privire a unor mari fraude răsunătoare ale economiei româneşti. Amintim în acest sens "marea devalizare a sistemului bancar românesc". La această mare devalizare Ministerul public şi instituția procurorului nu au găsit vinovații deşi în repetate rânduri, timp de 6-7 ani, le-am făcut cunoscut prin ziarul pe care îl trimitem gratis la toate instituțiile de coerciție ale statului. Devalizarea sistemului bancar românesc în perioada 1994-2004, a creat statului român nu doar 90 milioane euro cât se spune că a furat Vanghelie sau 15-20-30 milioane cât a furat Cocoş, sau câte milioane o fi furat Pinalti sau Penescu sau Pănescu. Paguba adusă sistemului bancar românesc este uriaşă, începând cu denominalizarea leului făcută de BNR când s-a dat o lovitură grea majorității populației româneşti care îşi ținea economiile la CEC sau chiar la băncile de stat şi care s-au văzut peste noapte după 15-20 de ani când îşi țineau economiile unii chiar pentru înmormântare ca dintr-o sumă care-şi putea permite să achite cheltuielile de înmormântare primea câțiva lei sau câteva zeci de lei noi. Sunt cunoscute marile jafuri bancare de la Bancorex, de la CEC, de la Banca Agricolă, de la Banca Albina, de la Bancoop, iar numărul ar putea continua. Frauda asupra sistemului bancar românesc a fost de multe sute de miliarde de euro şi nu a pățit aproape nimeni nimic, doar câțiva care au stat ceva ani în puşcărie, iar un preşedinte de bancă pe numele său Temişan, acum a dat sttaul în judecată şi cere despăgubiri de milioane euro. Oare domnii procurori nu trebuia să se sesizeze? Oare domniile lor nu au citit prevederile art. 292 ale codului penal? Le amintim noi.

Art. 292 – Sesizarea din oficiu

Considerăm faptul că acest articol ar trebui să stea la baza şi arestării sau sancționării penale, chiar a organelor de urmărire penală, atunci când au aflat de existența vreunei infracțiuni. De aceea, prezentăm în integraliatte art. 292, comentând consecințele sale. "Sesizarea din oficiu – organul de urmărire penală (procurori, judecători de libertăți, polițişti) se sesizează din oficiu dacă află că s-a săvârşit o infracțiune pe orice altă cale decât cele prevăzute de art. 289-291 şi încheie un proces verbal în acest sens". Analizând cu simț de răspundere această prevedere a codului penal, putem spune că organele de urmărire penală "au închis ochii penal" atunci când presa ultimilor 20 de ani a semnalat unele fapte penale certe pe care aceste organe nu le-au dat curs, deşi de unele din ele sau pentru unele dintre ele au trecut pe lângă ele. Amintim în acest sens fabricile aflate în ruine care nu sunt bani ținuți în sertarele băncilor. Ba mai mult, timp de aproape 8 ani ziarul a sesizat multiple fapte penale amintind în acest sens: distrugerea căii ferate Vâlcele-Rm. Vâlcea, distrugerea întreprinderilor ARO Câmpulung Muscel şi Melana, iar în prezent "se pune de o infracțiune" de distrugere a Petrochimiei argeşene care a fost cumpărată fraudulos împreună cu petrolul românesc cu doar suma modică de 600 milioane de dolari. Cine este artizanul? Guvernul Năstase. Justificarea acestuia publică: "ni s-a impus de UE vinderea petrolului către austrieci în scopul integrării României în NATO". Să te cruceşti. La CSM care este garantul independenței justiției s-au primit foarte multe sesizări privind fapte penale acoperite de judecători şi procurori, iar secțiile pentru procurori şi judecători le-a acoperit încălcând grav art. 292. În acest context, românii se întreabă cui să ne mai plângem dacă instituțiile fundamentale ale statului reprezentate de cele trei puteri în stat nu iau măsuri, ce trebuie să facem? Oare acest lucru nu este o încălcare a art. 292? Oare domnul preşedinte Iohannis care a fost votat de români, nu de statul german, polonez, nu de conducerea UE, nu de administrația de la Washington, nu de conducerea Republicii Moldova, se ocupă mai mult de politica externă pentru întărirea UE, în condițiile în care cei 20 milioane români care probabil mai doresc să trăiască în România, o foarte bună parte din ei supraviețuiesc prin furturi mai mici sau mai mari, sau mai grav, adunând resturi de fier vechi după distrugerea fabricilor sau adunând peturi goale de plastic pe care le vând la supermarketuri şi primesc pe pentru munca de o zi doar 10-15 lei cu care pot să-şi întrețină familia. Oare patronând aceste lucruri, această situație de fapt, domnul preşedinte Iohannis şi premierul, dar şi întreaga clasă politică deasupra căreia se află "paloşul necruțător al procurorilor", nu au nici o responsabilitate? De aceea, tot mai des se aude mesajul către domnul preşedinte care în majoritatea timpului este preocupat să-şi asigure o majoritate politică în Parlament după principiul "scopul scuză mijloacele". În restul activității sale, sfârşitul de weekend şi-l petrece alături de soție, de parcă a fost ales un preşedinte pentru soție şi familie, nu pentru alegătorul român. Domnia sa se distrează la Sibiu cu precădere, participă la sportul său preferat tenisul, este invitat frecvent la diverşi cetățeni foşti şi actuali prieteni, iar statul în zilele de sâmbătă şi duminică este pe mâna ofițerilor de serviciu din Palatul Cotroceni. Că o fi aşa sau nu, rămâne de văzut. În numărul următor, pentru că tot am dat în supratitlu "Despre DNA... numai de bine", vom prezenta un document pe care cetățenii îl pot vedea şi pe internet, în care este precizat ordinul nr. 2184/2006 prin care doamna fostă ministru Monica Macovei "apărătoarea ipotetică a statului de drept" l-a aprobat sub titulatura: **"Regulamentul de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție".** Domnia sa, fără să țină cont de Constituție, de Legea 304 privind organizarea justiției româneşti, aprobă înființarea, printr-un regulament de ordine interioară a unei instituții "sigur necesară", pe numele său DNA, dar care trebuia să aibă girul şi aprobarea Parlamentului printr-o lege şi nu printr-un regulament de ordine interioară. Că partidele politice, parlamentare sau extraparlamentare tac, e treaba lor. Că Parlamentul României, deşi este organ reprezentativ al poporului tace, nu este doar treaba lor, ci este şi treaba noastră, a cetățenilor votanți. Că guvernul tace, este treaba lui, dar este şi treaba votanților. De ce tac toți? Pentru că în România acum nu mai este Dumnezeu cunoscut din Biblie care ne vede din Ceruri. Acum în România Dumnezeu este SRI care ne ascultă şi procurorii care ne "biciuiesc" sub diverse forme chiar şi prin "metode psihice" de a spune ce doresc ei şi până unde doresc ei. De aceea, în numărul viitor vom prezenta documentele pe care şi domnii procurori ar trebui să le analizeze, cu precădere art. 3 din ordinul 2184/C/2006 pe care şi l-a aprobat în dispreț față de Constituție şi Legea 304, chiar directorul DNA al anului 2006.

DUMITRU CĂRCENI

(continuare în numărul viitor)

PRELUARE DIN NUMĂRUL 299 DIN 19 MARTIE - 7 APRILIE 2015

(urmare din pagina 1)

dată de marea Revoluţie care a zguduit Europa între 1847 şi 1848. Trebuie precizat că Ţările Române, organizate în principatele Moldova şi Muntenia, datorită stăpânirii turceşti, se aflau într-o puternică înflorire feudală. În aceste condiţii, tinerii boieri care-şi trimiseseră copiii la şcoli înalte din Europa, au venit cu idei de modernizare şi de schimbare a relaţiilor aproape sclavagiste, iar sclavii se numeau iobagi şi erau la discreţia marilor boieri. Aceşti tineri boieri au primit "impulsuri intelectuale" datorită evenimentelor petrecute în Franţa, prin Revoluţia din 1793 "comuna din Paris". Drept urmare a evenimentelor din 1848, în ianuarie 1859, cele două divane a celor două principate, au stabilit ca domn al Ţării Româneşti să fie ales col. A.I Cuza. De la această dată, putem spune că a început modernizarea statului român cu consecinţe definitorii privind înfiinţarea armatei naţionale precum şi alte măsuri cruciale pe care tinerii boieri le-au luat din "regulamentul organic" al cărui gânditor a fost Mareşalul rus Kiselef. Puţinii ani de domnie ai lui Cuza, nu i-au oprit pe tinerii boieri progresişti să se gândească că este necesar pentru oprirea disputelor interne să aducă pe tronul Ţării Româneşti un rege străin dar care avea legături de rudenie cu toate marile regate Europene. Acesta a fost Regele Carol I de Hohenzolen, o personalitate importantă a istoriei neamului care a ştiut cu blândeţe şi inteligenţă să supună toate curentele potrivnice statalităţii româneşti. Carol I a fost cel care a început modernizarea economiei româneşti, iar timp de 47 de ani, până în 1914, a contribuit competent la dezvoltarea capitalului românesc şi trecerea Principatelor române de la feudalism la "capitalismul timpuriu". După decesul său, în preajma declanţării Primului Război Mondial, pe tron a urmat Regele Ferdinand care nu a ţinut cont de interesele familiei din care provenea, şi în mod patriotic şi-a dat seama că era necesară continuarea politicii vechilor domni din Muntenia care aspirau la Unirea tuturor "Dacilor" din toate provinciile: Basarabia, Moldova, Bucovina, Transilvania, Muntenia, Dobrogea, Oltenia şi Banatul. Urmarea firească a fost crearea la 1 decembrie 1918 a "Statului Naţional Unitar şi Independent", România. Cu această ocazie, s-a împlinit atât visul domnitorului Mircea cel Bătrân, viziunii viteazului Ştefan cel Mare, prin traducerea în fapt a Unirii făcute de Mihai Viteazul în anul 1601. După anul 1918 şi moartea Regelui Ferdinand în anul 1927, a urmat din nou o perioadă de degringoladă politică care a ţinut până în anul 1938 când, Regele Carol al-II-lea, sătul de intrigile politice, a instaurat "dictatura Carlistă" care apoi a fost înlocuită de dictatura militară a Mareşalului Antonescu, dictată de împrejurările politice şi militare în perioada anilor 1937-1941. Aceste împrejurări au fost determinate de expansiunea Germaniei în Europa şi Nordul Africii, având la bază Principiul "Germania... Germania... peste tot". Aflată în mijlocului jocului politic al marilor puteri, Mareşalul Antonescu nu a avut de ales decât participarea alături de Germania şi Imperiul Austro-Ungar, împotriva războiului pentru cucerirea bogăţiilor marii Rusii care ar fi avut ca efect redresarea economiei Germaniei şi Austro-Ungariei, distrusă de dominaţia otomană. În toată această perioadă furtunoasă, România nu a avut un conducător purternic, datorită faptului că tânărul rege Mihai I se afla sub o putere relativă, cea a unei "regenţe" din partea mamei sale şi a Mareşalului Antonescu care dispunea discreţional de toate puterile, urmare a stării de război. În războiul cumplit la 1 iunie 1941 şi terminat la 23 august 1944, armata română, având pierderi deosebit de mari, a întors armele împotriva armatei germane şi implicit, punerea la dispoziţie a aliaţilor, întreaga economie românească. În acest context, s-a creat un spaţiu liber în care nemţii au fost împinşi de armatele sovietice aproape 1000 km peste graniţa de vest a României. Dacă se punea în practică "aliniamentul militar" Focşani-Nămoloasa-Buzău, prin fortificaţiile care deja se construiau, probabil alta ar fi fost soarta războiului şi implicit soarta omenirii în general. Puternicelor armate germane şi savanţilor germani le trebuiau doar 8-9 luni pentru construcţia celor două bombe pe care americanii le-au dat celor două oraşe japoneze, Hiroshima şi Nagasaki. Deşi nimeni în prezent nu mai vorbeşte de această crimă împotriva populaţiei paşnice, putem totuşi să amintim pentru istorie, că războiul cu Germania se terminase prin capitularea ei la 9 mai 1945. În aceste condiţii, este de neînţeles cum de America a dat aceste bombe atomice după aproape 3 luni când principalul declanşator al conflictului, Germania, capitulase necontrolat. Probabil că aceste "socoteli istorice" vor fi date la iveală atunci când, America nu va mai fi prima putere mondială. Că acest lucru se va întâmpla, doar "părintele planetei" numit "istoria" o va cerceta. Cum a decedat Imperiul Sovietic, aşa vor deceda toate imperiile care se vor succeda în viitorul omenirii.

Apariţia în istoria lumii a Regelui Mihai

Deşi stătea în umbra politicii româneşti, fiind ignorat atât de Hitler cât şi de Antonescu, tânărul rege Mihai I, fiind sfătuit de câţiva oameni politici şi de câţiva militari, dându-şi seama de înfrângerea iminentă a Germaniei, uitând faptul că el este descendentul unei familii de nemţi, a avut curajul să ia o hotărâre crucială care a schimbat esenţial chiar soarta planetei. De aceea, putem spune că Regelui Mihai ar trebui ca o parte din omenire să-i ridice statui, datorită faptului că prin decizia luată în seara zilei de 23 august 1944, la orele 22,00 semnând armistiţiul prin care România a întors armele arestându-l la palat pe Mareşalul Antonescu, prin actul respectiv a schimbat chiar soarta omenirii. Istoricii îşi pot pune întrebarea asupra motivelor care l-au determinat pe Regele Mihai să procedeze în acest mod. Speculând, putem spune că "Regina mamă" l-a determinat pe tânărul rege să facă acest gest. Este posibil ca „Regina mamă" să fi scăpat de sub supravegherea Serviciilor de Informaţii ale Generalului Antonescu şi ale Gestapoului şi să fi întreţinut unele relaţii cu familia regală engleză. De ce spunem acest lucru? Datorită faptului că în decursul celor 3 ani de război, aliaţii americani, englezi şi ruşi nu au bombardat niciodată puternic reşedinţele regelui la Sinaia sau la Curtea de Argeş, unde se putea adăposti. În schimb, după trădarea americano-engleză-rusească de la Ialta, regelui Mihai "i s-a pus gând rău" de către dictatura stalinistă. Deşi decorat de faţadă de către Stalin, regele nu a mai putut să-şi impună punctele de vedere şi nici chiar în armată. Aceasteia i-a fost decapitată conducerea militară, iar unii ofiţeri, devenind partizani în munţi, să lupte împotriva regimului comunist. După simulacrul de alegeri democratice din toamna anului 1946, când prin câştigarea prin furt a rezultatelor de către Blocul Partidelor Democratice devenise evident că "instituţia monarhică" îşi trăia ultimele momente. Acest lucru s-a întâmplat la sfârşitul anului 1947 când Stalin domina situaţia politică şi militară a Europei, iar marile puteri europene secătuite economic de efectele cumplitului război, acceptau toate condiţiile impuse de Stalin. Una dintre ele era abdicarea Regelui Mihai, abolirea monarhiei şi declararea României Republică, privind numele de "Republica Populară România", având în frunte un preşedinte, după model francez. Regele Mihai a fost alungat împreună cu mama sa şi un grup restrând de colaboratori, confiscându-i-se întreaga avere, punându-i-se la dispoziţie o garnitură de tren cu 10-12 vagoane, care au luat drumul Elveţiei. Regele a murit. Trăiască regele! A urmat o perioadă grea în istoria României, începând cu 1 ianuarie 1948, când la conducerea armatei a fost numit ofiţerul de carieră, col. Emil Botnăraş, vechi membru de partid comunist care a fost avansat general şi a devenit Ministrul Forţelor Armate. Acesta a schimbat din temelii principiile de funcţionare ale armatei române aşa cum au fost întocmite de col. Ioan Cuza. A avut loc modificarea de regulamente, după modelul sovietic, ca de altfel şi întreaga dotare făcându-se de către URSS prin bugetul anual al statului român care plătea totul fără crâcnească. Nu putem să trecem cu vederea faptul că este posibil ca în prezent să se întâmple cam acelaşi lucru după 60 de ani, când statului român i se impun condiţii tot mai înrobitoare, mergând până la încălcarea gravă a art.1 din legea fundamentală. Evenimentele politice şi economice din ultimul an de zile, sunt definitorii când România a devenit o provincie a viitorului stat numit UE. Se pune doar problema ce stat conduce această ţară numită Europa. Poate că este grav faptul că "bătrânul rege" tace. El nu a procedat ca bunicul său, Regele Ferdinand care s-a opus prin orice mijloc când a fost vorba de teritoriul ţării şo de interesele statului român. Oare majestatea sa nu vede halul în care a ajuns România? Majestatea sa nu vede că ţării i s- a impus un guvern de către Bruxelles? Oare majestatea sa nu vede că în fruntea ţării a fost impus printr-un vot mincinos un cetăţean de etnie germană cu puternice filiaţii în Germania unde locuiesc de cca. 25 de ani părinţii săi? Iată întrebări la care ar putea majestatea sa să răspundă poporului care şi în prezent o bună parte îl stimează. Aceeaşi întrebare se poate pune şi Principesei Margareta, moştenitoarea tronului, care în ultimii ani nu a reuşit să ajungă cu trenul regal până la Curtea de Argeş, unde în faimoasa mănăstire se află rămăşiţele părinteşti ale înaintaşilor săi, cei doi părinţi ai modernităţii statului român, regele Carol I şi regele Ferdinand. Tot acolo, în vechea cetate a Basarabilor, veche de peste 1000 ani, sunt exilate rămăşiţele pământeşti ale Regelui Carol I care se află într-o mică construcţie care adăpostea Corpul de Gardă al Palatului regal de la Curtea de Argeş. Acum, când ne aflăm în pragul sărbătoririi evenimentului de la 30 decembrie 1947, trebuie să atragem atenţia şi Preasfântului Episcop Calinic Argatul că ar trebui să deschidă pentru public aripa fostului Palat Regal. Poate că acest lucru ar trebui să constituie pentru Sfinţia Sa un moment de prea adâncă meditaţie.

DUMITRU CÂRCENI

PRIN REVOLUŢIA DIN 1989, ROMÂNIA A AJUNS DIN „CAL DE CURSĂ“ O „GLOABĂ“ LA DISCREŢIA MARILOR PUTERI

Zilele acestea, românii îşi plâng morţii în două evenimente tragice. Primul eveniment este comemorarea în ceea ce se cheamă Revoluţia din 1989, aflată la cea de-a 25-a aniversare, iar mai recent, "evenimentul colectiv" care a constituit pentru preşedintele Iohannis un motiv pentru a pune mâna pe puterea discreţionară asupra statului român. Sigur este faptul că în ultima sută de ani, nemţii au dorit dar nu au putut să pună mâna pe bogăţiile României. Drept urmare, au dezlănţuit primul şi al doilea război mondial, iar prin actul din 22 decembrie 1989, forţează alături de americani ceea ce Împăratul Napoleon nu a reuşit să facă prin extinderea puterii vestului către est.

Efectele celui de-al II-lea Război Mondial

"Şi-a fost război cumplit în acea vreme". Aproape cinci ani a durat cel de-al II-lea Război Mondial, iar marii câştigători au fost: America din umbră şi Rusia care a plătiti oalele sparte prin suferinţa poporului rus. Nemţii au fost învinşi dar au renăscut precum "Pasărea Phoenix din cenuşă", datorită faptului că americanii au ştiut să-i pună la treabă pe nemţi. Statul cel mai păcălit în urma acestui conflict a fost România care a plătit toate oalele sparte atât către Rusia, cât şi marile puteri din vest. Pentru nesinceritate, sovieticii au taxat România transformând-o într-o mică colonie rusească şi doar înţelepciunea unor conducători de stânga au reuşit să izgonească puternicele trupe sovietice din România. Regele Mihai "Eroul de la Bucureşti", deşi un Rege copil, sfătuit de Regina mamă, a întors foaia, întorcând armele împotriva Germaniei. Fără nicio discuţie, că Germania nu va uita niciodată gestul României, atât cel din 1916, dar mai cu seamă cel din 23 august 1944. Regele Mihai a învins. Trăiască Regele! Regele Mihai a fost păcălit prin înţelegerea de la Ialta, prin faptul că deşi România a avut o contribuţie esenţială la deznodământul războiului, a păţit precum proverbul românesc cu "capra şi oaia". La 9 mai 1945, războiul s-a terminat, numai că, efectele sale au continuat până la 22 decembrie 1989. Timp de peste 40 de ani, Europa s-a aflat într-un "război tacit", determinant fiind "războiul economic". Drept urmare, trebuie evidenţiate, după 9 mai 1945, următoarele perioade din furtuna politică mondială. Prima perioadă este cuprinsă între noiembrie 1946 şi 30 decembrie 1947, când stânga dominată de ideologia stalinistă venită de la Moscova a impus câşigarea alegerilor de către blocul partidelor democrate. Până la a impune Regelui actul abdicării, nu a mai fost decât un pas. A urmat politica alertă de sovietizare a României care s-a diminuat doar după alungarea armatei sovietice din România şi venirea pe "tronul socialist" al lui Nicolae Ceauşescu. Deocamdată istoricii nu pot să-ţi explice ce minte strălucită a avut acest "ucenic cismar" care a reuşit în doar 25 de ani să transforme România dintr-o ţară a "feudalismului înaintat", într-o ţară cu cea mai puternică industrie din estul Europei şi cu cea de a treia putere militară din Europa, după Anglia şi Franţa. A urmat perioada 1968 până în 1980, iar timp de 12 ani, în România s-a construit cu adevărat o societate prosperă pentru români, pe care tânăra generaţie de astăzi refuză să o cunoască ca identitate. Trebuie precizat faptul că în toată această perioadă, puterile vest Europene su fost cu ochii aţintiţi către pământurile mănoase ale României, către bogăţiile în aur, argint, la care au râvnit chiar şi romanii acum 2000 de ani. În toată această perioadă, puterile Europene în frunte cu SUA, au construit un puternic sistem de dezinformare privind nivelul de trai al românilor care prin eforturi disperate au construit ceea ce acum, după 25 de ani, reuşesc să distrugă "hoardele de capitalişti păduchioşi" veniţi din majoritatea ţărilor Europene. Mediatizarea prin posturile puternice din unele state Europene au dus în final la crearea unei stări de confuzie şi nemulţumire generală, din partea populaţiei. Că poporul a fost minţit, este o certitudine. Modul de viaţă al capitalismului European pe care sistemul socio-politic românesc aflat la putere nu a putut să-l combată.

Rolul jucat de Serviciile Secrete ale securităţii româneşti după 30 decembrie 1947

Este ştiut în toată lumea că Serviciile Secrete, indiferent de orientarea lor, îşi păstrează continuitatea sub diverse forme, iar relaţiile dintre spionii lor, pot genera situaţii economico-militare şi politice imprevizibile. Serviciile Secrete ale Mareşalului Antonescu au jucat un rol important, mulţi dintre spionii acestuia jucau rol dublu atât pentru sovietici cât şi pentru americani şi englezi. Spionii au trecut uşor dintr-o tabără în alta, fapt dovedit de trădarea lui Pacepa în deceniul 7. Acesta a trecut cu informaţii esenţiale în tabăra americană, iar aceştia l-au protejat, iar în prezent nu se mai ştie dacă e viu sau mort. Cert este că perioada 1980-1989, a fost o perioadă greşită în politica social-democratului Ceauşescu, care a dorit cu tot dinadinsul ca prin personalitatea sa să se implice în conducerea "lumii a 3-a" reprezentată de popoarele aflate sub dominaţie colonială de secole, din Africa şi ASIA. În toată această perioadă, a continuat aşa cum spuneam la început "războiul mondial" după 9 mai 1945. Acum, acest război se cheamă "război atipic". Drept urmare, în toată această perioadă de după moartea lui Stalin în 1953, Serviciile Secrete atât ale societicilor, cât şi ale americanilor şi englezilor au fost deosebit de active. Ele s-au înfruntat între ele, în spatele cortinei de fier, iar evenimentele de după moartea lui Stalin au dovedit cu prisosinţă acest lucru. Imediat după moartea dictatorului Stalin, în Rusia se presupune că au avut loc două atentate secrete care au dus rapid la suprimarea celor doi conducători de după Stalin, Andropov şi Cernenco. Se pare că în lupta dintre Serviciile americane şi KGB, au câştigat serviciile sovietice, care l-au impus în funcţia supremă, timp de 20 de ani pe puternicul Brejnev. Acesta şi-a impus doctrina Brejnev care a generat atât conflictul din Afganistan cât mai cu seamă invazia din Ungaria în 1957, cât şi invazia din Cehoslovacia din 1968. În toată această perioadă, scena politică românească era în fierbere. Oamenii de cultură şi de artă, cu toate facilităţile pe care sistemul Ceauşist le acorda, erau din ce în ce mai nemulţumiţi. Această nemulţumire era generată de politica alertă de industrializare a Românеii care genera mari neajunsuri. Sigur că nu vrem să ne amintim de măsurile dure pe care sistemul ceauşist le aplica poporului, numai că, trebuie săa mintim cetăţenilor de toate vârstele că aceste măsuri adevărat, pe o altă scară, au fost impuse în 2009-2010 de către sistemul Băsescu la indicaţia comisarilor de la Bruxelles. Tot aşa trebuie să amintim că şi în prezent, chiar Guvernul Iohannis, prin tehnocratul maghiarofil Cioloş, procedează în prezent, atentând la siguranţa alimentară a societăţii rămâneşti.

Prin actul din decembrie 1989 "s-a închis cercul" celui de-al doilea Război Mondial

Despre acest subiect se poate discuta, iar spaţiul nu ne permite. Trebuie doar să precizăm faptul că înţelegerea criminală dintre Gorbaciov şi Bush, prin distrugerea Zidului Berlinului, a creat vidul prin care au intrat nemulţumirile majorităţii poporului român care "adormiţi" de societatea prosperă capitalistă, au crezut că toate "opincile" din Ţara Românească vor ajunge capitalişti prosperi. Facem precizarea că în toţi aceşti ani, Serviciile Secrete Româneşti, sau cel puţin o foarte mică parte din ele, s-au pus în slujba celorlalte servicii secrete. Drept urmare, pe teritoriul României, la 22 decembrie 1989, s-au confruntat pe viaţă şi pe moarte, atât serviciile de spionaj ale statului sovietic devenit statul rus şi puternicele servicii de spionaj americano-engleze-franceze şi germane. Acestea l-au dat câştigător pe Gorbaciov care şi-a impus punctul de vedere până aproape de graniţa cu România. Când şi-a dat seama Gorbaciov că a fost păcălit, era prea târziu. Această păcăleală stă la baza celor peste 1000 morţi, din timpul confruntării româno-români, din capitala României şi celelalte capitale judeţene.

DUMITRU CÂRCENI

(continuare în numărul următor)

ŞI „VRU“ KAIZERUL: „GUVERNUL MEU“, „PARTIDUL MEU“, „ŢARA MEA“, „DOAMNA MEA“

Din când în când, răsfoind poeziile marilor poeţi ai secolului XIX, mi-a atras atenţia o poezie deosebit de actuală, acum când în fruntea statului nu se mai află un român ortodox ci un cetăţean român de origine germană a cărui religie este luterană. Că ţara dacilor liberi a avut dintotdeauna în frunte un "dac ortodox", este la mintea oricărui care mai gândeşte româneşte. Sigur că pe acest teritoriu blagoslovit de Dumnezeu, trebuie să trăiască în pace atât cei care s-au născut dintotdeauna pe acest tărâm, dar şi cei care au venit din toate colţurile lumii şi datorită bunătăţii poporului român s-au stabilit aici. Aşa s-a întâmplat şi cu "foştii cavaleri teutoni" care au primit misiunea de apărare a graniţelor fostei provincii dacice numită Transilvania, care a intrat în posesia Imperiului Austro-ungar. Probabil ca să ne pedepsească Dumnezeu, în alegerile din 16 noiembrie 2014, prin voinţa "împăraţilor de la Bruxelles", dacii care în prezent se numesc români şi nu romi, au votat prin facebook, umplându-ne sufletul de satisfacţie, că în sfârşit, aşa cum spunea "bardul de la Botoşani", pe numele său Ion Oltean, "oameni buni, aveţi în faţa dvs. un bărbat frumos (neamţul). Femeilor, veniţi şi îl atingeţi pe viitorul preşedinte (neamţul) şi vă veţi minuna de înţelepciunea şi bunătatea sa". Dar vai, popor Dac. Personajul dorit de voi nu este cel care l-aţi dorit şi este cel care v-a dezamăgit. Timp de un an de zile, s-a luptat pentru putere şi fiind sprijinit de confraţii săi nemţi, din Austria, Germania, Polonia, Ungaria, şi chiar nemţii din America. Iar în final a câştigat. A dat jos un guvern cu rezultate excelente, care mai astupa cât de cât "foamea majorităţilor românilor". Domnia sa a fost mare maestru al intrigilor în politica românească, bazându-se pe personaje intelect obscure, precum cuplul Blaga-Gorghiu. L-a mituit pe "vaşnicul social-democrat de la Teleorman", pe numele său Liviu Dragnea, şi chiar pe marele comandant de oşti, domnul general Oprea. Amândoi au trădat atât mişcarea de stânga pe care au distrus-o, intrând în slujba kaizerului de la Cotroceni. Slogane derizorii aruncate pe piaţa media, precum "corupţia ucide", de parcă această plagă a societăţilor umane este doar la români. În acest context, şi-a pus "Guvernul său" nu din români din România, ci din români slujbaşi la marile puteri care nu au nicio legătură cu poporul român. Însuşi primul ministru nu are nicio legătură cu România, pentru că soţia dumnealui franţuzoaică, nu se va stabili niciodată în oraşul din nordul Transilvaniei. De aceea, dezamăgit fiind de "Guvernul său" îi dedicăm domnului preşedinte, poezia lui George Coşbuc "Noi vrem pământ".



DUMITRU CÂRCENI

Noi vrem pământ!

Flămând şi gol, făr-adăpost,
Mi-ai pus pe umeri cât ai vrut,
Şi m-ai scuipat şi m-ai bătut
Şi câine eu ţi-am fost!
Ciocoi pribeag, adus de vânt,
De ai cu iadul legământ
Să-ţi fim toţi câini, loveşte-n noi!
Răbdăm poveri, răbdăm nevoi
Şi ham de cai, şi jug de boi
Dar vrem pământ!

O coajă de mălai de ieri
De-o vezi la noi tu ne-o apuci.
Băieţii tu-n război ni-i duci,
Pe fete ni le ceri.
Înjuri ce-avem noi drag şi sfânt:
Nici milă n-ai, nici crezământ!
Flămânzi copiii-n drum ne mor
Şi ne sfârşim de mila lor -
Dar toate le-am trăi uşor
De-ar fi pământ!

De-avem un cimitir în sat
Ni-l faceţi lan, noi, boi în jug.
Şi-n urma lacomului plug
Ies oase şi-i păcat!
Sunt oase dintr-al nostru os:
Dar ce vă pasă! Voi ne-aţi scos
Din case goi, în ger şi-n vânt,
Ne-aţi scos şi morţii din mormânt; -
O, pentru morţi şi-al lor prinos
Noi vrem pământ!

Şi-am vrea şi noi, şi noi să ştim
Că ni-or sta oasele-ntr-un loc,
Că nu-şi vor bate-ai voştri joc
De noi, dacă murim.
Orfani şi cei ce dragi ne sunt
De-ar vrea să plângă pe-un mormânt,
Ei n-or şti-n care şanţ zăcem,
Căci nici pentr-un mormânt n-avem
Pământ - şi noi creştini suntem!
Şi vrem pământ!

N-avem nici vreme de-nchinat.
Căci vremea ni-e în mâni la voi;
Avem un suflet încă-n noi
Şi parcă l-aţi uitat!
Aţi pus cu toţii jurământ
Să n-avem drepturi şi cuvânt;
Bătăi şi chinuri, când ţipăm,
Obezi şi lanţ când ne mişcăm,
Şi plumb când istoviţi strigăm
Că vrem pământ!

Voi ce-aveţi îngropat aici?
Voi grâu? Dar noi strămoşi şi taţi
Noi mame şi surori şi fraţi!
În lături, venetici!
Pământul nostru-i scump şi sfânt,
Că el ni-e leagăn şi mormânt;
Cu sânge cald l-am apărat,
Şi câte ape l-au udat
Sunt numai lacrimi ce-am vărsat -
Noi vrem pământ!

N-avem puteri şi chip de-acum
Să mai trăim cerşind mereu,
Că prea ne schingiuiesc cum vreu
Stăpâni luaţi din drum!
Să nu dea Dumnezeu cel sfânt,
Să vrem noi sânge, nu pământ!
Când nu vom mai putea răbda,
Când foamea ne va răscula,
Hristoşi să fiţi, nu veţi scăpa
Nici în mormânt!

GEORGE COŞBUC

URZEALA „KAISERULUI" DE LA COTROCENI PRIVIND „PLANUL DIABOLIC" CU PRIVIRE LA „ÎMPĂRȚIREA STATULUI ROMÂN ÎN TREI PROVINCII"

UE şi-a atins scopul, atunci când au zăpăcit opinia publică din diaspora prin facebook şi în interiorul țării, printr-un proces intens de mediatizare asupra personalității „marelui primar de la Sibiu". Este posibil ca domnia sa, să aibă doar un singur merit că o are de soție pe romånca Carmen şi că a fost preşedintele unei mici minorități a germanilor şi saşilor transilvăneni. În rest nimic. Un om tăcut. Un profesor obscur, care în afară de calculele materiei pe care o predă este în rest „doar un gângăvit", care ca un „papagal" primeşte ordinele de la Bruxelle prin cancelarul Merkel. Este posibil ca într-un viitor nu prea îndepărtat când nu va mai fii preşedinte şi nu va mai beneficia de imunitate, cele 16 milioane de români puri din cele 3 provincii istorice Transilvania, Moldova şi Munto-Oltenia se vor trezi. După ce i-a venit ceva grai probabil după cursul de „logopedie" de la Washington şi Berlin, după 3 luni de tăcere absolută, a început „gângăvitul" pe o tonalitate deranjantă spunând lucruri anti-constituționale. „Vreau guvernul meu", „Vreau parlamentul meu", „Vreau partidul meu", „Vreau ca poporul meu să mă iubească". Sigur că aceste „gângăveli politice" timp de 10 luni i-au mers. Urzeala a fost bine sprijinită de la Bruxelle unde se află la conducere doi apropiați ai statului german în frunte cu Preşedintele CE de origine polonezo- germană, pentru că Polonia nu este decât o „corcitură a nemților". La fel ca şi austriecii, cehii, ungurii care împreună cu austriecii au creeat „imperiul austro-ungar" care a pus mâna prin forță pe Ardeal. Dacă nu ar fi fost Bruxelle, niciodată Klaus Iohannis nu ar fi ajuns preşedintele României. Spunem acest lucru pentru că nu era posibil în toate analele alegerilor de pe glob ca să existe între 2 candidați la turul 2 o diferență de 2 milioane de voturi. Şi toate în favoarea lui Iohannis. Mai mult decât atât, domnia sa nu a avut niciun discurs pentru țară. Nu a avut niciun discurs pentru a promite măcar ceva poporului român aflat în „derivă" politică datorită generației tinere în care migrația şi viața bună fără muncă reprezenta un deziderat. Preşedintele Iohannis venea după o înfloritoare perioadă de construcție de aproape 100 de ani pe care datorită influenței americane şi a intereselor marii mafii europene şi internaționale „le-au spălat creierele românilor", i-au mituit pe politicieni, i-au făcut pe cetățenii cu bună pregătire tehnică din fabrici şi uzine să devină servitorii unor țări europene. Evenimentele pe care redactorul Victor Vernescu le va prezenta în continuare au fost pregătite timp de 7-8 luni prin luările de poziție frecvente a preşedintelui. A început cu sloganul de tipul „corupția ucide". Oare de ce această corupție nu ucide în celelalte țări de la care au învățat şi românii precum Italia, Franța, Grecia şi chiar Germania? Oare de ce corupția nu ucide în Ucraina şi Bulgaria unde „racheții fac ordinea în toată Europa"? Este de neînțeles de ce noi, românii suntem cei mai corupți şi mai mafioți din Europa? Este adevărat că din 2006 pe când era ministru de justiție, personajul sinistru Monica Macovei probabil pionul din fața liniei de cucerire a bogățiilor României, a dat o lovitură însăți profesiei sale şi celei de-a treia putere în stat: Justiția. Referitor la această doamnă, se pot spune foarte multe, una dintre întrebări poate fii cea privind „modul şi cine i-a sponsorizat campania electorală ca să poată obține la alegerile prezidențiale din 2014?" cu în jur de 500.000 voturi, mai mult decât avea Elena Udrea care totuşi are incomensurabil mai multe merite din perioada cât a fost ministru al turismului şi al dezvoltării. Diferența dintre Udrea şi Monica Macovei este ca de la cer la pământ. Probabil datorită acestui lucru, doamna Monica şi-a făcut partidul MX urmând probabil ca în următoarele luni să devină, din umbră, partidul prezidențial în locul PNL-ului căruia i s-au furat atributele esențiale „național şi patriotic". Preşedintele a „înmormântat" istoria României atunci când i-a uitat pe Brătieni şi pe vecinii lor paşoptiştii de la Goleşti. Urzeala s-a dezvoltat pas cu pas împotriva stângii româneşti şi a stângii europene. În prezent stânga europeană, prin preşedintele Holand a trădat teoria politică a stângii iar urmarea firească a fost creşterea influenței PPE (partidul popular europen), care, cu sprijinul cancelarului german îşi va vedea visul cu ochii de a deveni „Partidul Unic European- PUE". Este posibil ca în fruntea acestuia să devină lider doamna Angela Merkel când nemții se vor sătura de ea. Acest lucru probabil se va întâmpla după ce-şi va atinge scopul politic, dintre cele 2 războaie mondiale, „Germania, Germania peste tot". Pasul a fost început când Germania şi-a păstrat influența asupra marelul rival din est – Rusia, atunci când l-a pus ca preşedinte al celei mai mari companii a Rusiei - „Gazprom". Acesta este motivul pentru care Germania „numai mârâie la Putin", în rest există „pupături surdine". Că nici Putin nu este un sfânt, nu mai este un secret pentru nimeni. Putin joacă „Kazaciocul" în stil american aşa cum spunea într-o poezie Prof. Unv. Dumitru Stanciu. Timp de 7-8 luni „kaiserul de la Cotroceni" „l-a muşcat pe premierul Ponta", „l-a ciupit pe generalul Oprea"- pe care probabil l-a şi „cumpărat" sau speriat, a distrus capitalismul românesc prin întocmirea unor dosare bazându-se pe procurorii de la DNA şi pe „închiderea ochilor" din partea justiției. Aceasta din urmă, orbită de sloganul „corupția ucide", a acceptat toate inepțiile juridice şi toate acuzațiile nedovedite din partea procurorilor DNA. În dispreț față de prevederile Codului Penal şi de principiile care stau la baza justiției, DNA a băgat sub preş prevederea din Codul Penal „aflarea adevărului cu orice preț", ca o îndatorire de onoare a procurorilor. Întâi „au omorât personalitățile" prin reținerea fără motive temeinice în arest pentru ca ulterior să înceapă „presiunile psihice" pentru ca „învinuiții" să recunoască şi ce nu au făcut. De aceea putem spune fără să greşim că domnul preşedinte a încălcat grav prevederile constituționale închizând ochii la „dezvoltarea actuală" a inchiziției secolelor 14-15 (sigur pe altă etapă a dezvoltării societății). Şi atunci ca şi astăzi, cei care nu au iubit conducerea de la Bruxelle, pot fi considerați a fi săvârşit infracțiuni grave care poate să-i aducă pe „eşafod" (revoluția franceză) sau „ars pe rug" (vezi Giordano Bruno în Italia). Amintim în acest sens câteva episoade grave la

(continuare în pagina 8)

(urmare din pagina 7)

care justiția a închis ochii: Cazul Ritzi ținută în închisoare pentru abuz în serviciu, în condițiile în care, după terminarea detenției, copiii ei probabil nu o vor mai vedeau în viață mult timp. Acelaşi lucru se întâmplă cu preşedinta de la Autoritatea pentru Restituiri care, fără să aibă un act de condamnare şi fiind în ultima lună de naştere, DNA o ține în arestul poliției în condițiile în care tratamentul intens medical este obligatoriu. Un alt caz de notorietate este al fostului Primar Oprescu care, având un cancer la plămâni în stadiu incipient, a trebuit să fie operat. Judecătorul acordându-i o „permisie de 7 zile". Oare justiția noastră într-adevăr este oarbă? Îi amintim „doamnei" care ține în mână balanța ca semn al dreptății, că este posibil ca de acolo din ceruri, dacă există Dumnezeu sau Providența, să-i trăsnească pe cai care încalcă Porunca Dumnezeiască „să fim buni şi drepți". Este foarte adevărat faptul că cei puşi în funcții să muncească pentru popor şi țară şi-au încălcat jurământul. Dar să-i dai 8-10 ani unui inculpat pentru abuz în serviciu pentru că a construit un pod sau nişte şcoli, mi se pare că „Dumnezeii noştri pe pământ" reprezentați de judecători au încălcat dacă sunt ortodocşi sau catolici, „Crezul". Acesta începe cu „Cred în tatăl ceresc". Este posibil ca acest Tată Ceresc să fie acum la noi, la români „Tatăl de la Bruxelle" sau „Bunicul de la Washington". Ei sunt cei care stabilesc ca pe timpul inchiziției, ce este bine şi ce este rău. Prin FMI stabilesc „cât şi ce pot mânca românii", dacă trebuie să se îmbolnăvescă, cât să cheltuiască cu coşciugul de înmormântare, cât să fie inflația şi cursul leu-euro, iar exemplele de impunere mai rău decât pe timpul lui Stalin ar putea continua. De fapt aşa cum spunea academicianul rus Bukovski, „UE nu este altceva decât acelaşi URSS" într-o formă mai modernizată. De fapt UE a copiat totul de la Stalin. De la denumirea de „comisar european" la „comisar sovietic". Nu a schimbat decât 2 litere: „e" cu „c". Metodele de dominație economică, politică şi militară sunt mai drastice şi mai neânduratoare chiar decât metodele impuse de Stalin şi urmaşii lui. Amintim pentru ştiința publicului: Stalin a luat de la Români îndestulător cât să-şi plătească aşa-zisele datorii de război. Urmaşii lui Stalin au înființat „tratatul de la Varşovia" şi „tratatul CAER". În acest tratat, țările puteau ieşi când doreau. Țările îşi puteau proteja statalitatea şi bogățiile naturale ale solului şi subsolului. Din punct de vedere militar, fiecare armată avea propria conducere care se subordona conducerii statului respectiv, iar acesta putea să refuze implicarea armatei pe teritoriile altei țări. Amintim în acest sens refuzul României de a se implica în revoluția din Ungaria când doar armata sovietică a invadat Budapesta. Amintim de asemeni invazia Ceho-Slovaciei când România nu numai că nu a participat, dar a înfierat şi a dezavuat intervenția celor 5 state care acum îşi dau mâna între ele împotriva României. Dominația economică a fost stabilită împotriva Constituției şi cu aprobarea tacită a Curții Constituționale când şi-a dat girul privind modificarea Constituției din anul 2003, făcute de Guvernul Adrian Năstase. Credeam că dacă Domnul Adrian Năstase ar avea ceva conştiință, ar trebui să-şi recunoască cele două greşeli impardonabile: Cea privind vânzarea petrolului românesc austriecilor şi modificarea art. 135 din Constituția la punctul g. Altfel blestemul poporului român (furat de bogăția sa importantă şi anume petrolul unde eram prima țară producătoare de țiței după Rusia) se va abate timp de veacuri peste urmaşii domnului Adrian Năstase. Domnia sa ar trebui să-şi recunoască public greşeala, indiferent de „anatema" pe care o va primi de la Bruxelle. Sigur este faptul că despre evenimentele recente din România prin care împotriva Constituției ni s-a impus „ungurofilul" Cioloş ca premier, cum dealtfel ni s-a impus în 2008 „ungurofilul" cu nume blând Emil Boc care, „plecat" a tăiat salariile şi nivelul de trai scăzând grav, încât românii au ieşit în stradă dându-l jos. După el a venit social- democratul Victor Ponta care în scurt timp a îndreptat tot ce se putea îndrepta. Lucrul nu a fost pe placul celor de la Bruxelle. După ce l-au tracasat luni de zile prin preşedintele ales Iohannis, prin întocmirea unor dosare penale „destul de îndoielnice", acesta a fost obligat după ce unele ONG-uri obediente UE şi preşedintelui Iohannis au spălat creierele a circa 30.000 de cetățeni care au „antamat" o serie întreagă de sloganuri care nu aveau nimic de-a face cu politica guvernamentală de centru-stânga care făcea bine majorității populației. Ponta a fost dat jos din fruntea guvernului. Trăiască Ponta. Acum acest lucru îl spun majoritatea cetățenilor.

Urzeala privind dezmembrarea României ca stat

Recent, un deputat din Parlamentul României, a preluat „pe surse" o informație capitală pentru parlamentul României, pentru cetățenii României, pentru că țara nu mai are nici Guvern şi nici Preşedenție. Guvernul este numit de la Bruxelle în persoana lui Dacian Cioloş (cum şi-a schimbat numele de ungur în român?) iar peşedintele este obedient cancelarului german şi implicit domnia sa nu este al României. Zvonurile spun că Dacian, al nostru premier a primit compensații serioase de la UE pentru a accepta să renunțe la postul de 8000-10.000 euro cât avea ca angajat la Bruxelle pentru circa 1500 de euro la Bucureşti. Acelaşi lucru se întâmplă şi cu ceilalți miniştrii care şi-au părăsit salariile grase şi sigure pentru ceva mai mult de 1000 de euro la Bucureşti. S-o creadă ei de la Bruxelle că noi Românii la Bucureşti suntem proşti. Zvonurile spun că banii compensatorii ai salariilor miniştrilor veniți de peste hotarele României vor fi achitate de miliardarul ungur Soroş, care este ştiut că le-a plătit şi pe foarte multe ONG-uri. Scopul lui Soroş este cel pe care l-am scris mai la început. Împărțirea României prin dezmembrarea ca stat în 3 provincii autonome din care Transilvania să se afle sub influența Austo-Ungariei prin cancelaria de la Berlin, Moldova să se unească cu Basarabia şi să fie sub influența lui Putin şi a Rusiei, iar Oltenia, Muntenia şi Dobrogea să rămână o mică țărişoară numită probabil „România de peste Carpați". Sigur este faptul că s-ar putea ca aceste „zvonuri" să nu fie „milimetric" adevărate. Dar dacă „nu faci foc nu iese fum" iar toate măsurile şi evenimentele din ultimele luni dovedesc că deasupra României au apărut nori groşi amenințători. De aceea putem spune „ Națiune fii deşteaptă!", „Români treziți-vă din somnul cel de moarte". Națiunea este în pericol. Primele elemente pe care preşedintele le-a dat prin palma dată Constituției când a anulat „recepția" privind sărbătorirea zilei de 1 Decembrie. Motivul? Domnia sa ține doliu pentru 60 de morți de la Sala de Dansuri „Colectiv". Domnia sa în schimb uită de cei 800.000 de morți în războiul pentru eliberarea Transilvaniei de sub dominația imperiului Habsburgic de circa 300-300 de ani. Sau poate transmite un mesaj poporului român acum după 94 de ani că atunci armata română a învins puternica armată a Kaiserului German şi a spus „Pe aici nu se trece". De aceea credem că Domnul Preşedinte trebuie să ia aminte că peste poporul român liber şi independent nu poate trece cu toate influențele şi măsurile luate de dezmembrare a statului român. Dacia a fost liberă 2000 de ani deşi a fost ocupată, iar strănepoții dacilor liberi îşi vor lua soarta în propriile lor mâni şi vor respecta Constituția cu toate lacunele sale.

CONSTANTIN NICOLESCU, „UN SACRIFICAT" ÎN „DOSARUL CONSULTANŢA"

În Ziarul ANCHETA, au apărut unele dezvăluiri cu privire la anchetarea a cca. 43 de persoane privind firma European Project Consulting prin care aceasta se obliga să întocmească strategii privind utilitatea iniţierii unor proiecte. Trebuie precizat faptul că prin numărul mare de persoane implicate în acest proiect, probabil unele instituţii ale statului au avut în vedere anchetarea în viitor a importantului personaj politic şi administrativ reprezentat de preşedintele CJ Argeş, C. Nicolescu, care deţinea şi funcţia de preşedinte al filialei PSD Argeş. Poate că greşim atunci când apreciem că imediat după instalarea în funcţia de preşedinte al României a domnului Traian Băsescu, în Argeş s-a demarat o luptă pe viaţă şi pe moarte între stânga dominantă în Argeş faţă de dreapta politică. Era cunoscut faptul că Argeşul era considerat un judeţ Roşu, la fel ca şi judeţul Dâmboviţa, prin faptul că la graniţa dintre cele două judeţe, s-a născut Elena Ceauşescu la Petreşti. După cum s-a dovedit în cei 10 ani de mandat ai lui Traian Băsescu, domnia sa nu a dorit decât o confruntare "fără de principii politice" dintre stânga şi dreapta. Aceasta în condiţiile în care Argeşul era patria românismului reprezentată de cele două familii de la Ştefăneşti: cea a Brătienilor şi cea a Goleştilor. De ce nu i-o fi plăcut lui Traian Băsescu Argeşul, este un lucru de neânţeles. Cum de altfel este de neânţeles întreaga sa atitudine faţă de distrugerea stângii argeşene. Pentru cititori trebuie precizat faptul că domnul Nicolescu a candidat în alegerile din 2004, din postura unui senator PSD din Parlamentul României. De ce i-o fi căzut pata lui Traian Băsescu pe conducerea politică a PSD Argeş, doar Dumnezeu din Cer poate să o dezlege. Cert este că începând cu 2006, preşedintele CJ Argeş a fost ţinta unei mediatizări importante, domnia sa fiind categorisit de la început printre "principalii baroni locali din România". Că o fi bine sau rău, doar Dumnezeu şi Duhul Sfânt pot stabili cu certitudine. Sigur este faptul că prin modul său de comportare apropiată oamenilor, probabil şi-a atras oprobiul unor rivali politici chiar din sânul propriului partid. Numai că, trebuie să precizăm faptul că domnia sa este iniţiatorul a câtorva probleme esenţiale pentru judeţul Argeş şi chiar a câtorva judeţe limitrofe. Argeşul, nemaiavând o industrie naţională, este posibil ca preşedintele CJ, să-şi fi îndreptat atenţia asupra unor proiecte prin care se putea pune în valoare potenţialul nevalorificat al judeţului, reprezentat de turism. Domnia sa este cel care începând cu 2006 a dat naştere şi a sprijinit una dintre cele mai importante manifestări turistice la nivel naţional şi chiar European, reprezentat de Serbările "Fii Argeşului şi Muscelului". Prin această importantă manifestare care dura aproape o lună de zile, întregul mapamond, datorită mediatizării, a luat cunoştinţă de valorile umane şi intelectuale a personalităţilor care au plecat din Argeş, iar unele dintre ele s-au întors în Argeş. Timp de 7 ani, preşedintele Nicolescu, în fruntea Consiliului Judeţean, a "prezidat" această manifestare care începea la începutul lunii august şi se termina la începutul lunii septembrie. Locul de desfăşuarre nu putea fi altul decât la „Castelul Goleştilor", acolo unde „s-a bătut palma" între revoluţionarii lui Tudor din 1821 împotriva stăpânirii otomane, dar şi în Revoluţia din 1848. Printre celelalte merite, trebuie menţionate şi sprijinirea culturii sub toate formele. Trebuie de asemenea menţionat sprijinul acordat veteranilor de război şi văduvelor acestora. Domnia sa a fost prezent şi chiar a sprijinit organizarea unor expoziţii de artă culinară tradiţională, precum şi iniţierea pentru prima dată în România a importantei sărbători tradiţionale româneşti "Ignatul la argeşeni". Sigur, acestea sunt doar câteva din iniţiativele benefice pentru Argeş, pe care "lupta politică" dintre stânga şi dreapta le-a uitat. Este ştiut faptul că a primit o condamnare grea cu închisoarea pentru două obiective importante reprezentate de avarierea unor şcoli şi construcţia Podului de la Căteasca. Nu ştim dacă la stabilirea acestei condamnări grave, în condiţiile în care domnia sa se apropia de 70 de ani, s-au avut în vedere şi lucrurile bune pe care în decursul vieţii le-a făcut. Dar aşa este situaţia la ora actuală când, conjunctura politică militară din estul Europei, reprezenattă de conflictul dintre cele două superputeri SUA şi Rusia, avea nevoie de unele măsuri severe de "pacificare".

Consultanţa "Dosarul cu bucluc"

La sfârşitul anului 2015, nu putem trece cu vederea faptul că serviciile de informaţii, care probabil au primit indicaţii de undeva din văzduh, să fie supravegheaţi doar oamenii politici de stânga, cu precădere. Nu ştim cum Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie a aflat încă de la începutul lui 2007 că Nicolescu va fi implicat într-un proiect derulat până la proba contrarie de o firmă particulară cinstită. Drept urmare, Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, a dat mandat DNA înfiinţat în 2006 de ministrul Macovei, să-l supravegheze informativ pe preşedintele CJ abea venit în Argeş. După abea 7 ani de "latenţă informativă", DNA a strâns un material voluminos de probe, reprezentată de aşa cum spunea Ziarul Ancheta "55851 de pagini, 166 de volume, 43 de acuzaţi". Sigur că nimeni nu ia în calcul cheltuielile pe care le-au făcut instituţiile statului pentru această activitate timp de 7-8 ani. Am citit cu interes modul în care procurorii DNA, aşa cum este precizat în Ziarul Ancheta, au stabilit un lucru de neânţeles, când au dat verdictul "folosirea influenţei". Ne punem întrebarea firească asupra modului în care un preşedinte de Consiliu Judeţean trebuie să conducă această instituţie deosebit de importantă, care reprezintă, conform Legii 215, un "miniparlament al autoriăţii publice judeţene". Tot în continuarea dezvăluirii ziarului, se precizează negru pe alb, conţinutul unor convorbiri făcute de preşedintele CJ Nicolescu şi primarii unor localităţi. În aceste condiţii, am pus mâna pe carte, şi am deschis Codul penal la art.291 incriminat de procurori prin "traficul de influenţă". La punctul 1 al acestui articol, se precizează: "pretinderea, primirea ori acceptarea promisiunii de bani sau alte foloase, direct sau indirect, pentru sine sau pentru altul, de către o persoană care are influenţă". Sigur că un preşedinte de CJ, dacă vrea să conducă, trebuie să aibă influenţă asupra celor pe care îi conduce. În schimb, din discuţiile telefonice din interceptare, nu am citit că preşedintele CJ i-a spus vreunuia dintre primarii incriminaţi, că doreşte ceva foloase. Probabil că ar fi fost mai bine ca în fruntea CJ să fie vreun "papă-lapte" care să-i fi cerut aprobarea domnului fost preşedinte Traian Băsescu, asupra modului în care să rezolve o problemă. Fără nicio discuţie, aşa cum sunt în prezent derulate anchetele în ultimul an, putem spune fără să greşim că ceva nu este în regulă. Sunt prea multe infracţiuni săvârşite doar de patronii români, nespunându-se niciun cuvânt despre devalizarea marilor obiective care au distrus România. Ne punem întrebarea: oare FMI, Banca Mondială, unele personalităţi importante din conducerea UE nu fac trafic de influenţă atunci când impun ţării metode, indicaţii şi moduri de lucru imperative care în 99% din cazuri atentează la suveranitatea unei ţări. Mai mult decât atât, organele de cercetare penală, într-adevăr trebuie să-şi facă datoria şi să-i sancţioneze drastic pe cei care încalcă legea. Numai că un proverb românesc spune: "de frica lupului nu trebuie să te duci în pădure?". De aceea, în prezent, o bună parte din oamenii de afaceri români sunt la puşcărie sau fac coadă la DNA sau Parchete. Aceasta în condiţiile în care la art.5 din Codul de procedură penală, se precizează, cu privire la "aflarea adevărului". "Organele judiciare şi organele de urmărire penală, au obligaţia, pe baza probelor, să afle adevărul cu privire la acuzaţiile aduse." Mai mult decât atât, la alin.2, se precizează un lucru pe care se pare că procurorii l-au uitat: "obligaţia de a strânge şi de a administra probe, atât în favoarea cât şi în defavoarea inculpatului". În prezent, cu regret putem spune că judecătorii nu mai pun în balanţă circumstanţele atenuante determinate de "faptele bune făcute de cel învinuit". Mai mult decât atât, în prezent asistăm la cea mai păguboasă politică judiciară desfăşurată de anchetatori când îi pun pe inculpaţi să se toarne unul pe altul, aşa cum făcea pe timpul inchiziţiei din secolele XIV-XV şi pe timpul perioadei staliniste a anilor 1949-1955. Aceasta în condiţiile în acre legea fundamentală, Constituţia, la art.131, statuează obligaţia procurilor şi a organelor de anchetă, "reprezintă interesele generale ale societăţii şi apără ordinea de drept"... Mai mult decât atât, în continuare, acest articol, spune negru pe alb, "precum şi drepturile şi libertăţile cetăţenilor". Ne punem în acest sens întrebarea "cum se poate traduce acest articol, când sub presiune psihică, învinuiţii şi inculpaţii sunt obligaţi să se toarne unii pe alţii prin unele minciuni sau prin maximizarea unor fapte şi evenimente". Iar în prezent presa este plină de asemenea nerespectări a legii fundamentale a statului.

DUMITRU CÂRCENI

America... America... peste tot!

ISTORIA ROMANŢATĂ A TERORISMULUI, DE LA HAIDUCI ŞI PARTIZANI PÂNĂ LA FENOMENUL „ISLAMISMULUI MONDIAL“

Motto: „Secolul XX va fi religios, sau nu va fi nimic“ - Andre Marlot

După o perioadă liniştită a vieţii societăţii mondiale instaurată după terminarea celui de-al doilea război mondial, ultimii 25 de ani au devenit deosebit de violenţi, ca urmare a luptei dintre marile religii mondiale precum şi luptei dintre interesele marii finanţe mondiale şi interesele naţiunilor. Acestea, în baza procesului mondial de "decolonizare" şi independenţă a statelor, cu precădere din ASIA şi Africa, promovează lupta uneori armată împotriva puterilor care au dominat ţările lor în decursul secolelor. Pentru a înţelege ce vom dezbate în continuare, obligatoriu trebuie să prezentăm ce este fenomenul care probabil în viitorul nu prea îndepărtat va duce la declanşarea celui de-al treilea război mondial. "Terorismul" este o formă violentă de manifestare atât în timp de pace cât şi în timp de război, ca urmare a nemulţumilor unui grup mai mare sau mai mic de cetăţeni ai unei populaţii de diferite etnii, cu scopul de a atrage atenţia opiniei publice mondiale, privind unele revendicări **zonale, regionale sau statale**. Noţiunea de terorism, în prezent, are unele valenţe de modernitate verbală, iar în realitate această noţiune se pierde în negura vremurilor. Terorismul a existat încă de pe timpul romanilor când populaţiile autohtone nemulţumite de conducerile autocrate ale năvălitorilor, protestau prin acte de violenţă împotriva ocupanţilor. În Europa şi în ţara noastră, aceste acte de violenţă au căpătat nuanţe religioase şi economice. Religioase prin impunerea religiilor venite din Orient prin prezenţa turcilor. Drept urmare, Europa s-a opus colectiv împotriva religiei turceşti iniţiind ceea ce în istorie este cunoscut "cruciada împotriva Imperiului turcesc", având ca principală luptă cea împotriva religiei mahomedane în lupta sa între ortodoxism, catolicism şi celelalte religii desprinse din aceasta în Europa. Trebuie precizat că în fruntea luptei dintre religiile dominante în Europa s-au aflat clericii din cele două tabere care aveau influenţă decisivă asupra formării conştiinţei cetăţeneşti. Partea economică a violenţelor s-a manifestat prin desele tulburări cauzate de dările impuse populaţiei autohtone de cuceritori. Drept urmare, este cunoscut faptul că în Europa, în unele ţări precum Anglia şi altele din nordul Continentului, au existat cete de luptători care luau de la bogată şi dădeau la săraci. În ţara noastră, este cunoscut "fenomenul haiducilor", aceştia fiind destul de numeroşi pentru fiecare regiune în parte. Revoluţia din Franţa, când s-a instaurat comuna din Paris, a dat frâu dorinţelor maselor sărace de a se răzbuna împotriva asupritorilor economici şi doar pedepsele grave prin ghilotinare au încetinit mişcările revendicative. Numai că, încă de pe atunci, Franţa nu a reuşit stăpânirea prin mijloace paşnice ale nemulţumiţilor, ci doar o împăcare de lungă durată care timp de peste 200 de ani a dus la ceea ce istoria numeşte "anarhia şi imoralitatea societăţii franceze". Timp de aproape 200 de ani, Franţa a dus o politică blândă împotriva nemulţumiţilor, politică care a fost vremelnic oprită doar pe timpul ocupaţiei naziste care avea la bază forţa militară şi forţa de coerciţie asupra cetăţenilor. Rezultatele de după cel de-al doilea război mondial, când Franţa a fost eliberată de Hitler, au dus în continuare la amplificarea "fenomenului anarhic", Franţa fiind singura ţară care şi-a definitivat poziţia de acceptare a anarhiei sociale şi a democraţiei aberante şi absurde.

Ce este democraţia şi până unde poate merge

Pentru a înţelege acest lucru prezentăm teoria apărută după terminarea războiului care precizează: "**Democraţia este o necesitate înţeleasă**". Cu alte cuvinte, în etapa actuală în care a ajuns gradul de civilizaţie, ca urmare a dezvoltării ştiinţei, culturii şi tehnicii, s-a depăşit fenomenul de pe timpul romanilor care preciza: "**DEMOS – conducerea de către popor**". În societatea civilizată stabilită după Revoluţia din 1848, ca urmare a înmulţirii populaţiei planetei, societatea a trebuit să ia măsuri severe şi puternice de coerciţie împotriva celor care încălcau cu ştiinţă regulile de convieţuire transformate în legi. Începutul celui de-al doilea război mondial care a însemnat tot un fel de cruciadă, sau cum în prezent se spune "conflictul asimetric" a găsit cei doi beligeranţi pe poziţii diferite atât religios, cât şi economic. În timpul celui de-al doilea război mondial, s-a cristalizat şi dezvoltat "teoria terorismului". Aceasta avea la bază lovituri împotriva spatelui armatelor care luptau pe front prin acţiuni de sabotaj aruncând în aer depozite de muniţii, trenuri care mergeau spre front sau unele fabrici pentru producţia de armament. Şi atunci se luau măsuri drastice împotriva "sabotorilor", care erau organizaţi şi acţionau în mişcarea de partizani în care Rusia Sovietică şi-a adus o contribuţie esenţială la promovarea acesteia. Prin măsurile severe de coerciţie s-a încălcat grav democraţia, având în vedere faptul că partizanii, în prezent fiind asimilaţi cu teroriştii, erau împuşcaţi în piaţă publică fără nici o judecată. După instaurarea cortinei de fier şi lupta dintre marile super puteri reprezentate de America şi Uniunea Sovietică, a apărut noţiunea de "terorism de stat", adică terorismul aprobat şi promovat de stat sau de un grup de state. Este cunoscut în istorie, este adevărat, sporadic, atacarea unor ambasade din partea unor ţări ale lagărului socialist, amintind în acest sens atacul de la Berna. Drept urmare, în perioada de peste 45 de ani, a avut loc o luptă între idealişti şi materialişti, respectiv între atei şi credincioşi. Ateii aveau în frunte puterea sovietică de la Moscova, iar credinţa era sprijinită prin cruciada impusă de puterile occidentale fostei Uniuni Sovietice şi ţările care o sprijineau, ca urmare a Tratatului de la Ialta din 1945. În toată această perioadă, puterile s-au înarmat, a început cursa înarmărilor şi doar întâmplarea nu a dus la izbucnirea celui de-al treilea război mondial. Secolul XX s-a terminat, cum de altfel s-au terminat şi previziunile biblice care doar 2000 de ani au dat termen de existenţă a planetei numită Pământ. După această dată, care deja a fost depăşită cu peste 15 ani, populaţia globului asistă neputincioasă la puternicele fenomene pe care omul le-a promovat datorită puternicei industrializări şi a experienţelor nucleare. În ultimii 15 ani a avut loc un puternic proces de radicalizare între bogaţi şi săraci, între puterile bogate care doresc să domine lumea, în timp ce săracii deşi au bogăţii care ţin pe bogaţi în viaţă, ei devin tot mai săraci. Radicalizarea fenomenului sărăciei, în prezent este credem noi completată de fenomenul religios, ceea ce spuneam la începutul materialului, prin previziunea lui Andre Marlot. Se pare că acesta a avut o mare dreptate, iar aceasta este o urmare firească a ceea ce se întâmplă în ultimii 25 de ani. Marea finanţă americană şi-a impus dominaţia mondială, iar drept urmare, războaiele de cucerire duse de marea putere având ca slogan "drepturile omului" şi "apărarea democraţiei", din zi în zi devine tot mai fariseistică. America nu apără democraţia decât atât cât are ea interesul. America face doar acumulări de capital pentru ca cetăţenii celor 51 de state să trăiască mai bine în detrimentul popoarelor care deşi dispun de bogăţiile lumii, partea din care ei beneficiază este infinit mai mică.

(continuare în numărul viitor)

DUMITRU CÂRCENI

Preluare din «Reflector argeşean» nr. 295 din 16 ianuarie - 3 februarie 2015

DURERILE „FACERII“ CAPITALISMULUI ROMÂNESC

Motto: Capitalismul este un sistem economic care se distinge prin proprietatea privată asupra factorilor de producţie, precum şi prin urmărirea profitului, în general pe o piaţă competitivă.

Scurt istoric al Capitalismului Românesc de la Burebista până la Iohannis

Noţiunea de capitalism este o teorie economică care are la bază “acumulare de capital”. Fiecare om, în cadrul existenţei sale, urmăreşte şi are ca ţel această acumulare de capital, iar pentru ea, s-au făcut războaie, s-au făcut înşelătorii, au apărut instituţii pro şi contra. Capitalul a apărut încă din comuna primitivă când “puterea fizică” stătea la baza acestei acumulări care se făcea prin orice mijloace, după principiul modern “scopul scuză mijloacele”. Şi într-adevăr, capitalul a apărut chiar în interiorul comunei primitive, în interiorul familiei primitive în care s-a început lupta dintre fraţi şi dintre rudele apropiate, pentru ca cel puternic să conducă şi implicit, să beneficieze de ceva mai mult decât ceilalţi. Acumularea de capital reprezentată de bunuri a început încă din timpul comunei primitive şi s-a dezvoltat atunci când “puternicii din comuna primitivă” au devenit ei stăpâni ai celorlalţi membrii din comunitate. În esenţă, a apărut orânduirea sclavagistă, care “s-a modernizat” în orânduirea feudală când acumulările de capital din comuna primitivă ajunse în faza superioară în sclavagism datorită creşterii numărului populaţiei, a necesitat o altă abordare a sclavagismului. Sclavii au fost eliberaţi în feudalism dar nu în totalitate, pentru că din rândul lor, s-au născut cei puternici “şefii” de care noua societate feudală avea nevoie pentru a supune mulţimea. În interiorul feudalismului a apărut “burghezia”, din rândul cetăţenilor a căror inteligenţă se ridica peste medie şi cu precădere apariţia meseriaşilor, a meseriilor şi a breslelor. În acest context, s-a dezvoltat antagonismul dintre cei puţini dar bogaţi şi micii burghezi îmbogăţiţi în cursul vieţii care aveau aspiraţia de a ajunge şi ei în vârful acumulării de capital. În acest context, frământările sociale în perioada 1800-1848 a generat marea Revoluţie din 1848 cu efecte chiar benefice pentru principatele române. Datorită acestor mişcări, pe toate planurile a fost posibil actul de la 1859 al unirii celor două principate. Sigur că pentru realizarea acestui scop era nevoie de forţă şi putere. Cea care avea această veleitate era armata care în acea perioadă suferise importante modificări ca urmare a “Regulamentului organic” impus de Rusia celor două principate. Prin forurile legislative numite “divanul ad-hoc”, armata l-a impus domn pe col. Alexandru Ioan Cuza. Trebuie precizat faptul că armata dintotdeauna a avut în majoritatea perioadelor istorice un rol hotărâtor în schimbările intervenite în societate. Este posibil ca aceste schimbări să se fi făcut datorită faptului că în interiorul armatei erau elemente intelectuale de prim rang care se ridicau deasupra majorităţii populaţiei civile. Armata acumula tot ceea ce este bun, în principal prin scoaterea la suprafaţă a descoperirilor ştiinţifice absolut necesare pentru competitivitatea forţei militare în vederea înfrângerii duşmanilor externi, cu precădere. Pentru aşa-zişii duşmani interni, statele au înfiinţat Poliţia şi Jandarmeria. Toate aceste instituţii, începând cu instituţia Parlamentului, apoi cu instituţia Guvernului, au avut o contribuţie esenţială la dezvoltarea capitalismului care în final a generat contradicţii esenţiale economice rezolvate prin conflicte militare. După destituirea domnitorului Alexandru Ioan Cuza, burghezia “luminată” românească, după adânci frământări, a reuşit împotriva mişcărilor conservatoare, de păstrare a resturilor feudaliste, să-l aducă domn pe Carol I din Dinastia germană a Hohenzollerilor. Aceasta, a domnit aproape ca Ştefan cel Mare, timp de 47 ani şi este considerat în istoria universală ca cel care a contribuit la “înfiinţarea modernizării statului român modern”. Carol I a pus bazele capitalismului modern prin înfiinţarea primei bănci de acumulare a capitalului mic reprezentată de Casa de Economii şi Consemnaţiuni. Spunem acest lucru, pentru că, “capitalismul fără acumulare”, nu este capital şi nici societatea nu este capitalistă. Apariţia marii frământări populare materializată prin Revoluţia rusă din octombrie 1917, a constituit nu numai o luptă pentru supremaţia capitalului, ci mai cu seamă, lupta dintre capitaliştii care au acumulat din ce în ce mai mult sărăcind pe cei mulţi şi masa mare de oameni mediocrii, fără carte dar care îşi vindeau forţa de muncă aproape pe nimic, iar drept urmare, din diferenţa dintre cele două entităţi a apărut plus-valoarea. Aceasta a fost descoperită prima dată încă din sec. XVIII de Marx şi Engels. În România, acumularea de capital, în detrimentul mulţimii, a generat marea confruntare dintre “mulţimea ţăranilor români” şi puţinii capitalişti care au acumulat de multe ori nu cinstit, ci prin forţă, minciună şi delaţiune. Spunem acest lucru, pentru că în ţările civilizate, acumularea s-a făcut în sute de ani, iar în România, în doar zeci de ani.

Lovitura mortală dată capitalului. O fi bine? Sau o fi rău?

Prima lovitură a fost dată prin apariţia aşa-zisei societăţi sovietice din Rusia, prin Revoluţia din 1917, când bolşevicii (cei mulţi) au pus mâna pe putere în detrimentul “menşevicilor” (cei puţini). Atunci, Europa şi lumea s-a împărţit aşa cum spunea poetul Eminescu în sec. XVIII “în mizeri şi bogaţi”. Timp de 60 de ani, a fost o luptă puternică dintre săraci şi bogaţi, a fost o luptă pentru acumularea de bogăţii la care statele foarte dezvoltate Europene au folosit întregul arsenal militar şi economic prin instituţiile create. Începutul sec. XX a dus la apariţia marii pueri economice devenite imperialistă, pe numele său – SUA. Aceasta avea să conducă destinele capitalului mondial, a acumulării acestuia nemaintâlnită până în prezent. Sigur este faptul că în literatura românească a sec. XVIII era cunoscută lucrarea “Hagi Tudose”. Numai că, acesta era un personaj mioritic românesc, care avea la bază micile acumulări şi nu nenoricirea secolului XX când au apărut forme groaznice ale capitalismului occidental, manifestate prin ocupări de teritorii sau “ocupări de teritorii prin trafic de influenţă”, prin mituirea unor politicieni sau a unor conducători chiar militari pentru ca ţara lor să nu dispună de forţe de apărare împotriva invadatorilor manifestate sub foarte multe forme: invadarea prin capital fără restricţie, precum şi prin alte forme. În România, lovitura dată capitalului românesc a fost dată prin naţionalizarea din 11 iunie 1948, continuată apoi de “mininaţionalizare” a proprietăţii gospodăriei ţărăneşti care constituia peste 80% din proprietate. Capitalul nu a mai devenit un scop în sine, statul fiind cel care “acumula” în numele tuturor cetăţenilor, pentru ca apoi să dea atât cât considera că are putere. Sigur că spiritul de frondă al unor cetăţeni a generat rezistenţă, drept pentru care o parte dintre ei au fugit în patria capitalului. 40 de ani capitalul românesc a fost în mâna statului, iar drept urmare, au apărut fabrici, uzine, baraje, blocuri de locuit, iar oraşele s-au dezvoltat nemaiântâlnit. Mişcările economice ale societăţii capitaliste au generat împingerea politicului pentru cucerirea spaţiului absolut necesar dezvoltării acestui capital, cu precădere în Europa. Continent sărăcit de materii prime, a căutat forme de dominare în primul rând economică, drept urmare a căzut cortina de fier, iar expansiunea marilor puteri Europene spre ţările din est între care şi România, a cuprins şi ţara noastră. Încă din 1989 când populaţia majoritară s-a săturat de bine datorită unei perioade conjuncturale de lipsuri, ca urmare a plăţilor datoriei externe, tot prostul a crezut că va ajunge un mare capitalist, iar 22 milioane de români vor trăi „ca regii”.

DUMITRU CÂRCENI

Preluare din «Reflector argeşean» nr. 295 din 16 ianuarie - 3 februarie 2015

Comunicat de presă

MIOVENIUL, EXEMPLU AL HĂRNICIEI ROMÂNEŞTI ŞI AL FRANCOFONIEI ECONOMICE

Ziua Naţională a României a prilejuit organizarea la Paris, de către Ambasada României în Republica Franceză, a unei recepţii pentru corpul diplomatic acreditat la Paris şi a unei întâlniri cu comunitatea românească. Anul acesta, partenerii evenimentului au fost Consiliul Judeţean Argeş şi Primăria Oraşului Mioveni.

Consiliul Judeţean Argeş are o trainică legătură cu Franţa, judeţul Argeş fiind înfrăţit din anul 1994 cu Departamentul Savoie, fiind membru fondator al Asociaţiei Internaţionale a Regiunilor Francofone, având o lungă tradiţie administrativ-instituţională, culturală şi economică.

Mioveniul reprezintă locul unde francofonia culturală este dublată de francofonia economică. La Mioveni avem cel mai mare investitor francez în România, Grupul Renault, care produce aproape 4% din PIB-ul României, 20% din exporturile României şi cumulează aproximativ 18.000 de angajaţi. Dacia este o marcă românească de succes a Grupului Renault, dar şi o investiţie profitabilă.

Sunt mândră, ca deputat ales pe zona Mioveni, că împreună cu reprezentanţii Primăriei Mioveni şi ai Consiliului Judeţean am avut ocazia de a participa la organizarea Zilei Naţionale a României în Republica Franceză.

Am încercat ca pe palma de pământ românesc din centrul Parisului - Ambasada României - să aducem informaţii corecte despre Argeş pentru mediul diplomatic, de afaceri şi pentru comunitatea românească din Franţa, să arătăm că în Argeş există exemple de succes care confirmă un mediu administrativ prietenos pentru investitori, că în România avem un Cod Fiscal clar, predictibil şi una dintre cele mai scăzute impozitări ale profitului.

Am încercat să refacem cât mai fidel Argeşul, inima României, cu ajutorul tinerilor din Ansamblul "Plai de Dor" din Mioveni, a meşterului popular Dan Gherasimescu, a unei expoziţii gastronomice, a unei expoziţii a portului popular argeşean şi a materialelor de promovare oferite.

Împreună cu domnul deputat Florin Pâslaru, vicepreşedinte al Grupului Parlamentar de Prietenie cu Republica Franceză - Adunarea Naţională am avut şi o întâlnire bilaterală de lucru pentru urmărirea foii de parcurs a relaţiilor diplomatice parlamentare dintre cele două Grupuri de prietenie.

Vreau să le mulţumesc pentru excelenta organizare domnilor Oleg Ungureanu, însărcinat cu afaceri al României la Ambasada României din Paris, şi Adrian Cioroianu, fost ministru de Externe şi acum ambasador al României pe lângă UNESCO, doamnei Virginie Guerin, director general pentru probleme sociale, industriale şi relaţii externe în Grupul Renault, precum şi tuturor angajaţilor din Ambasada României la Paris şi colegilor din delegaţia din Argeş, de la Mioveni - exemplu al hărniciei româneşti şi al francofoniei economice.

SIMONA BUCURA OPRESCU,
DEPUTAT DE ARGEŞ COLEGIUL MIOVENI, MEMBRU PERMANENT AL DELEGAŢIEI PARLAMENTARE A ROMÂNIEI LA ADUNAREA PARLAMENTARĂ A FRANCOFONIEI, MEMBRU AL GRUPULUI PARLAMENTAR DE PRIETENIE CU REPUBLICA FRANCEZĂ - ADUNAREA NAŢIONALĂ

COMUNICAT DE PRESĂ
DIRECŢIA JUDEŢEANĂ DE STATISTICĂ ARGEŞ

ÎN NOIEMBRIE 2015, RATA ANUALĂ A PREŢURILOR DE CONSUM A FOST DE -1,1 %

* Preţurile de consum în luna noiembrie 2015, comparativ cu luna noiembrie 2014, au fost mai mici cu -1,1%, măsurate prin IPC şi cu -0,9%, măsurate prin IAPC.

* În luna noiembrie 2015, ponderea mărfurilor şi serviciilor care au înregistrat o scădere a preţurilor, comparativ cu noiembrie 2014, este de 37,5%, cele care au avut creşteri cuprinse în intervalul 0 - 2,5% deţin o pondere de 33,9%. Mărfurile şi serviciile ale căror preţuri au crescut cu mai mult de 2,5% deţin o pondere de 28,6%.

* Preţurile de consum în ultimele 12 luni (decembrie 2014 - noiembrie 2015) faţă de precedentele 12 luni (decembrie 2013 - noiembrie 2014), calculată pe baza IPC, au scăzut în medie cu -0,4%. Determinată pe baza IAPC, scăderea este de -0,3%.

REDACȚIA REFLECTOR ARGEȘEAN
Strada Tg. din Vale nr. 23, Pitești, Argeș
(în localul cooperației)
Relații la:
- *Mobil: 0741-335962; 0760-035933*
- *Tel: 0348-401072*
- *Fax: 0348/401938*
- *Email: reflector_argesean@yahoo.com*

MESAJ DE ÎNDEMN AL FILIALEI A.N.V.R. ARGEŞ ADRESAT VĂDUVELOR DE RĂZBOI ŞI URMAŞELOR DE VETERANI DE RĂZBOI CU PRILEJUL DECLARĂRII ANULUI 2015 CA „AN AL VETERANILOR DE RĂZBOI“

Declanşarea celui de-al Doilea Război Mondial, cu 76 de ani în urmă, la 74 de ani de la intrarea României în război (1941), alături de Puterile Centrale a constituit pentru țara noastră şi pentru toate popoarele iubitoare de pace o mare greşeală istorică. Marile conflicte politico-militare din perioada interbelică (1933-1939) au dus la schimbări de alianțe militare atât în plan european cât şi mondial, aceasta ca urmare a înțelegerilor între Marile Puteri, culminând cu formarea a două blocuri militare puternice, unul de stânga având la timonă URSS, şi celălalt de dreapta compus din Germania nazistă. Italia fascistă şi Japonia imperială. Acest context politico-militar creat pe plan mondial a dat naştere la agravarea relațiilor între state. Pactul Ribentrop-Molotov a contribuit şi mai mult la izolarea țării noastre de restul popoarelor iubitoare de pace, reprezentând o gravă amenințare la independența şi suveranitatea României. Inițial, România şi-a declarat neutralitatea însă, datorită victoriilor fulgerătoare pe front ale Germaniei naziste. Italiei fasciste şi Japoniei imperiale în anul 1940, situația țării noastre s-a complicat şi mai mult.

în aceste condiții deosebit de grave, Guvernul Român, ținând cont de relațiile Regelui Carol al U-lea cu Germania a considerat că poate limita pierderile teritoriale româneşti printr-o alianță cu Germania dar speranțele Guvernului şi ale Regelui s-au dovedit fără temei, pentru că în perioada interbelică România avea orientări tradiționale preoccidentale

în aceste condiții tumultuoase şi sub presiunea Puterilor Centrale, România a aderat la alianța militară politică cu Germania, intrând în război la 22 iunie 1941 iar la 23 august 1944 a rupt relațiile cu aceasta, alăturându-se Națiunilor Unite, continuând lupta până la 9 mai 1945 când Germania a capitulat tară condiții. În acest conflict militar, nemaiîntâlnit în istoria popoarelor lumii, pe lângă pierderile economice, România a dat un mare tribut de sânge, la care se adaugă cei din prizonierat, cei dispăruți, despre care nu se mai ştie nimic.

De aceea, Biroul Executiv al A.N.V.R - Filiala Argeş, cu prilejul sărbătoririi veteranilor de război, se adresează cu acest mesaj urmaşelor de veterani care şi-au pierdut soții pe front, rămânând singure acasă să-şi crească copiii cât şi celor care în decursul celor 70 de ani au rămas singure la o vârstă înaintată.

Distinse văduve de război şi urmaşe de veterani

Ne adresăm dumneavoastră cu toată dragostea ştiind că, în decursul timpului petrecut în singurătate, despărțirea fără voia voastră de soțul iubit, v-a adus suferință în sufletul de mamă sau soție îndurerată, gândindu-vă zi şi noapte la soțul plecat pe front care nu s-a mai întors în sânul familiei sau la cel care a revenit acasă invalid ori cu diferite suferințe ce l-au chinuit toată viața. Soții dumneavoastră, la chemarea țării, când independența era în pericol, conştienți de ceea ce îi aşteaptă, nu au şovăit, mergând să apere moştenirea lăsată de la înaintaşi, să respecte jurământul militar depus pe steagul țării. Faptele de patriotism şi credință ale soților voştri, curajul şi vitejia de care au dat dovadă pe câmpul de bătălie rămân scrise în cartea istoriei țării ca fapte vitejeşti şi sacrificii iar ei, ca eroi naționali.

V-ați plâns soții zile, luni şi ani îndelungați, ați făcut rugăciuni în lăcaşurile de cult sau cimitire pentru ca Cel de Sus să le mângâie tinerețea pierdută şi să îi aşeze de-a dreapta sa. Dintre soții dumneavoastră, întorşi acasă pe parcursul celor 70 de ani, unii au trecut la viața veşnică dar v-au rămas amintirile, clipele de bucurie şi lupta pe care ați dus-o împreună ca să biruiți greutățile inerente ale vieții. Dumneavoastră, distinse văduve de veterani, trebuie să dați dovadă în viață de curaj pentru că ați înțeles despărțirea de cei dragi, să fiți convinse că Dumnezeu are grijă de ei şi că de acolo, din ceruri, vă ocrotesc cu gândurile lor de dragoste. În lupta dumneavoastră cu viața v-ați dovedit eroine ale suferinței, ale durerilor iar vitejii ostaşi ai datoriei, rămân pe veci martiri ai neamului românesc. Generația tânără, de azi şi de mâine, să ia exemplul vostru de bărbăție, să-şi iubească țara cu demnitate, eroism şi curaj. Biroul Asociației Veteranilor Filialei Argeş, roagă pe bunul Dumnezeu, să vă dea sănătate, putere să treceți mai uşor greutățile, să vă întărească inima şi să vă dea mai multă bucurie iar noi vă cinstim. Vă respectăm eforturile şi demnitatea cu care vă trăiți viața. Dumneavoastră rămâneți în istoria județului ca femei vrednice de toată lauda şi ca eroine în cartea istoriei neamului românesc.

GL.BG. (RTR) STAN MARIN NIŢU

UMOR LA REFLECTOR



- Ştiți de ce au parlamentarii aşa salarii mari?

- Pentru că prostia se plăteşte.



- De ce pedepseşte statul român furtul din buzunare?

- Deoarece nu suportă concurența!!!



Moare Ceauşescu şi ajunge în iad, lângă ai lui. Se plimbă prin iad şi îl vede pe Stalin îngropat în smoală până la brâu. Mai merge el şi dă peste Hitler care era îngropat până la gat. Ajunge şi la tat-său şi îl vede doar până la glezne îngropat:

- Bravo, tată, te descurci bine, văd!

- Taci dracu' din gură. Nu vezi că stau pe umerii lu' mă-ta?



Contradicțiile comunismului:

Cu toate că în comunism se munceşte neeficient, treaba merge foarte bine.

Cu toate că treaba merge foarte bine, în magazine nu găseşti nimic.

Cu toate că în magazine nu găseşti nimic, omul are acasă tot ce vrea.

Cu toate că omul are acasă tot ce vrea, el este nemulțumit.

Cu toate că omul este nemulțumit, el totuşi aplaudă.



- Mămico, găinile beau benzină?

- Nu, puişor!

- Şi atunci de ce se scumpesc ouăle de câte ori Guvernul scumpeşte benzina?



Judecătorul: Acuzat, recunoaşte că ai greşit!

Inculpatul: Imposibil. Pledoaria avocatului m-a convis că nu am furat.



- Ştiți cât primiți dacă depuneți mărturie falsă?

- Da, inculpatul a spus că îmi dă 150 de milioane.



Înainte de 1990, Bulă este chemat la biroul Organizației de bază PCR pe întreprindere. Secretarul de partid, cu o mutră fioroasă îl întreabă:

- Tov. Bulă, de ce nu ați venit la ultima şedință de partid?

- Dacă ştiam că e ultima, veneam...

„LUPTA DE CLASĂ“ ÎN ACTUALITATE - ÎNTRE „CAPITALIŞTII PROLETARI AUTOHTONI“ ŞI „CAPITALISMUL EURO-AMERICAN“

„Stafia DNA şi SRI“ face ravagii în România

Cuvântul "stafie" a fost inspirat dintr-o lucrare a "părinţilor comunismului mondial" Marx şi Engels. Ei au fost cei care au iniţiat în perioada 1848-1850 lucrări filozofice privind luptele dintre clase, respectiv între proletari – clasa săracă şi bogaţi – o clasă dominantă, într-un sistem mai mult sau mai puţin egal. Această luptă de clasă a apărut în Franţa în anii nominalizaţi mai sus. Datorită acestui fapt, Franţa a fost, este şi va fi întotdeauna "o ţară de stânga". Acest lucru s-a datorat în primul rând măsurilor drastice luate în Revoluţia Franceză care a descoperit ghilotina, iar la noi la români, într-o perioadă apropiată, în Transilvania s-a descoperit "trasul pe roată" de care au "beneficiat" fruntaşii săracilor, Horia, Cloşca şi Crişan. Toate aceste măsuri, şi în Franţa şi în Transilvania, au fost luate sub influenţa marilor puteri ale vremii, respectiv "Ţarul Rusiei" speriat de revolta mujicului rus sărac dar şi de kaizerul german şi regii Angliei. Aceştia, şi ei au încercat să înnăbuşe orice mişcare de acumulare de capital sau de "revoltă aspiraţională de mai bine", inventând "galerele" şi insulele nelocuite de pe oceanele planetare de unde nu aveai dreptul la apărare, aveai doar dreptul să mori cu o judecată impusă de cineva aşteptând mila cerească care aceştia ştiau că nu va veni niciodată asupra lor. Şi totuşi, legile aspre împotriva unor categorii de cetăţeni, unii dintre ei destul de onorabili, nu au putut stăvili măsurile de coerciţie dure stabilite de guvernanţii acelor vremuri, indiferent că s-au chemat Ţarul, Kaizerul, sau regii Angliei. Drept urmare, lupta de clasă în Europa şi în Rusia nu numai că au încetat, cu toate măsurile grele luate, ci chiar s-au amplificat. Acesta culminând cu marea revoluţie din 1916 în Rusia. Zeci de ani i-au trebuit fostului stat sovietic să-şi înnăbuşe oponenţii, iar cei mai oprimaţi au fost oamenii care au încercat datorită "minţii" şi a spiritului înnăscut să formeze un capital mai mic sau mai mare, după forţa intelectuală a fiecăruia. Aşa a început în decursul ultimilor sute de ani dezvoltarea capitalismului European fără ca la conducerea statelor să se impună măsuri draconice de confiscare a "acumulărilor capitaliste", iar acestora să li se deschidă celulele închisorilor. După câtiva ani de la declanşarea Revoluţiei Franceze, statul şi-a dat seama asupra faptului că represiunea împotriva unei categorii de cetăţeni nu poate dura la infinit, depunând diligenţe şi măsuri pentru oprirea măsurilor draconice de coerciţie. Doar în Germania, după instaurarea nazismului, cetăţenii erau aruncaţi în închisori unde stăteau perioade de timp fără judecată. Aici Hitler nu ţinea cont dacă eşti capitalist sau proletar. Singura "etichetă" era dacă eşti evreu. Probabil avea el ceva de plătit "capitaliştilor evrei". Hitler proceda după bunul său plac arestând de la masă, din parc, de pe stradă, de la servici, iar primul lucru pe care îl făceau era "punerea cătuşelor". Pe timpul acela, nu exista DNA ci doar "STAZI", instituţia sinonimă cu fosta securitate, de unde, datorită condiţiilor, ieşeai doar mort. În decursul istoriei, micii capitalişti pe care noi în prezent în considerăm "evazionişti", "deturnători de fonduri Europene", "infractori în timpul serviciilor" pe care acum codul penal îi numeşte "abuz în serviciu" sau "neglijenţă în serviciu", iar paleta infracţiunilor pe care noul cod penal cu mare toleranţă juridică le incriminează şi le sancţionează destul de dur. Durata unei sancţiuni rămâne la latitudinea lui "Dumnezeu pe Pământ", Judecătorul care "trăzneşte". De la 2 la 7 ani, de la 5 la 15 ani, chiar dacă nu ai omorât pe nimeni şi chiar dacă procurorul de caz stabileşte cu de la sine putere că te trimite în faţa judecătorului "cu dedicaţie" – "vinovat". Şi când te gândeşti că aceasta are la art. 15 şi 16 o desfăşurare intelectuală şi juridică destul de aproape corectă. În prezent, în România se desfăşoară cea mai gravă activitate prin care "capitalismul proletar autohton" este pus la zid. Împotriva lor, se desfăşoară cea mai amplă măsură de coerciţie care nu a mai fost desfăşurată decât în perioada 1948-1955 care avea la bază distrugerea capitalismului autohton românesc pentru a face loc "capitalismului proletar sovietic" de tip dictatorial. Scopul era clar, subordonarea capitalismului autohton românesc filozofiei sovietice privind dezvoltarea proprietăţii de stat. De la început aş dori să precizez că în nici un caz nu dorecs să iau apărarea celor care au săvârşit fapte penale încadrate în NPC drept infracţiuni economice. Cu atât mai puţin nu suntem de acord cu infracţiunile de drept comun (furturi, jafuri, tâlhării, omoruri). În schimb, considerăm că statul român care nu mai este stat românesc datorită modificărilor constituţionale greşite prin Constituţia din 2003, trebuie să aibă o altă toleranţă privind noua clasă politică de "capitalişti proletari" care după evenimentele din 1989 au încercat "dând din coate" să fie şi ei în rând cu capitaliştii occidentali. Modul în care se încearcă modificarea actualei constituţii "conform indicaţiilor" primite de la Comisia de la Veneţia, reprezintă un mod grav de modificare a legii fundamentale. Ce legătură are poporul român cu tradiţiile sale milenare, cu ce gândesc cei de la "comisia veneţiană" care probabil "plutesc pe apa veneţiană" şi nu pe "gârla dâmboviţeană". Tot de asemenea gravitate este şi obedienţa cu care actuala clasă politică "pupă în fund" tot ceea ce vine de la Bruxelles, sau de la Washington, sau de la Paris, sau de la Berlin.

(continuare în numărul viitor)

I. GODEANU

PRELUARE DIN NUMĂRUL 299 DIN 19 MARTIE - 7 APRILIE 2015

POLIŢIA ÎN ACŢIUNE

Acţiuni ale poliţiştilor rutieri

● Poliţiştii din cadrul Serviciului Rutier Argeş şi Biroului Rutier Piteşti au acționat pe raza de competență, ocazie cu care au aplicat 177 sancțiuni contravenționale în valoare totală de 26.705 lei, au reținut în vederea suspendării dreptului de circulație 12 permise de conducere şi au retras 6 certificate de înmatriculare.

● Poliţiştii din cadrul Serviciului Rutier Argeş l-au depistat pe raza comunei Mărăcineni pe B.E. de 45 de ani din localitate, în timp ce conducea un autoturism aflându-se sub influența băuturilor alcoolice. Conducătorul auto a fost condus la spital unde i-au fost recoltate probe biologice în vederea stabilirii alcoolemiei. În cauza s-a întocmit dosar penal, conform art. 336 C.P..

● Poliţiştii din cadrul Formațiunii Rutiere Topoloveni l-au depistat pe G.G. de 44 de ani, din comuna Priboieni, în timp ce conducea un tractor aflându-se sub influența băuturilor alcoolice. Conducătorul auto a fost condus la Spitalul Călineşti unde i-au fost recoltate probe biologice în vederea stabilirii alcoolemiei. În cauză s-a întocmit dosar de cercetare penală, conform art. 336 alin 1 din C.P..

● Poliţiştii din cadrul Formațiunii Rutiere Ştefăneşti l-au depistat pe S.F. de 40 de ani, din comuna Dârmăneşti, în timp ce conducea pe str. Valea Mare un tractor, fără a deține permis de conducere corespunzător categoriei din care face parte vehiculul respectiv. În cauză a fost întocmit dosar de cercetare penală pentru săvârşirea infracțiunii prevăzute şi pedepsit de art. 335 alin. 2 C.P..

Persoană bănuită de tâlhărie, reţinută de poliţişti

● Poliţiştii din cadrul Biroului Investigații Criminale Piteşti au continuat cercetările într-un dosar penal privind săvârşirea infracțiunii de tâlhărie calificată, faptă săvârşită în data de 24.11.2015, ocazie cu care l-au reținut pe B.A.D. de 23 de ani, din municipiul Piteşti. Bărbatul este bănuit că în data de 24.11.2015 prin amenințare cu un pistol tip "air soft" ar fi deposedat o persoană de suma de 200 de lei. În urma verificărilor efectuate, la domiciliul acestuia a fost identificat şi ridicat un pistol cu bile tip "air soft", susceptibil că ar fi fost folosit la săvârşirea faptei. Bărbatul a fost reținut de poliţişti şi prezentat Judecătorie Piteşti cu propunere de arestare preventiva, măsură care a fost însuşită de instanță, pe numele acestuia fiind emis mandat de arestare preventivă pentru 30 zile. B.A.D. a fost introdus în arestul I.P.J. Argeş.

Acţiuni pentru combaterea delictelor silvice

● În ziua de 10.12 a.c., poliţiştii din cadrul Inspectoratului de Poliție Județean Argeş au acționat pentru prevenirea şi combaterea ilegalităților în domeniul silvic, ocazie cu care au verificat 58 mijloace de transport şi au aplicat 21 de sancțiuni contravenționale în valoare totală de 42.000 lei. De asemenea au confiscată cantitatea de 31,3 m.c. material lemnos diverse esențe, care a fost predată ocoalelor silvice competente.

SĂNĂTATEA PENTRU TOŢI - DIABETUL

Ce trebuie să ştim despre diabet

Diabetul este o boală cronică, care se caracterizează printr-un nivel crescut al glucozei din sânge. Glucoza constituie unul dintre principalii carburanți ai organismului, dar persistența unor valori crescute determină îmbătrânirea mai rapidă şi apariția unor complicații precum accidentele vasculare, stop cardiac, insuficiența renală, orbire, leziuni trofice la nivelul tegumentelor. Aceste complicații pot fi prevenite dacă se mențin valorile glicemice cât mai aproape de normal.

Ştiaţi că?

• Diabetul afectează circa 5% din populația adultă a lumii şi provoacă circa 3,2 milioane de decese anual. Se estimează că numărul pacienților va creşte de la 246 milioane în prezent la circa 380 milioane în 2025, adică 7,1% din populația adultă va avea diabet zaharat, iar aproximativ 53 milioane de oameni trăiesc în Europa.

• 2 - 5% dintre femeile însărcinate dezvoltă diabet gestațional (diabet diagnosticat în timpul sarcinii), dar care poate să dispară după naştere. Aceste femei au un risc crescut de a dezvolta diabet zaharat tip 2 pe parcursul vieții.

• În Romania, în fiecare an, peste 50.000 de persoane sunt diagnosticate cu diabet, iar 5% dintre români au diabet zaharat confirmat.

Diagnosticare

Depistarea diabetului în populația generală se face pe baza mai multor factori:

• Prezența simptomelor de diabet (poliurie, polidipsie, scădere în greutate, irascibilitate etc.)

• Populația de peste 40 de ani cu greutate peste limita normală:
- indice de masa > 25;
- circumferința taliei > 94 cm la bărbați şi > 80 la femei;
- hipertensiune;
- boala ischemică cardiacă, boala cerebro-vasculară, boala vasculară periferică;
- dezvoltarea bolilor dermatologice asociate cu diabetul zaharat;
- toleranța la glucoză alterată;
- apariția unor glicemii mai mari în cursul dimineții;
- cazuri de diabet zaharat în familie;
- diabet gestațional;
- hipertrigliceridemia.

Diabetul zaharat tip 1:

• Se dezvolta la copii sau adolescenti.

• Pancreasul nu produce insulina si nivelul glucozei din sange (glicemia) creste in mod exagerat.

• Tratamentul consta in injectii de insulina si o dieta echilibrata.

• Apare in prezenta unui factor declansator (ex. un virus) care stimuleaza un atac imun asupra celulelor pancreatice ce produc insulina la persoanele cu predispozitie genetica.

Diabetul zaharat tip 2:

• De obicei apare dupa varsta de 40 ani.

• Boala se dezvolta lent (saptamani, luni).

• Pancreasul secreta insulina, dar nu in cantitate suficienta, sau celulele nu o pot folosi (rezistenta la insulina).

• Tratamentul consta in dieta, tablete sau insulina, in functie de necesitatea fiecarui pacient.

ÎNAINTĂRI LA GRADUL DE GENERAL, DE ZIUA ROMÂNIEI

Joi, 18 Decembrie 2015, într-o zi însorită, mândria oraşului Piteşti, Generalul de brigadă NIŢU MARIN STAN, veteran de război în cel de-al II-lea Război Mondial, preşedintele Asociaţiei Naţionale a Veteranilor de Război Argeş, a fost făcut Cetăţean de Onoare al Municipiului Piteşti. Titlul de Cetăţean de Onoare i-a fost conferit de viceprimarul oraşului Piteşti, dl. Cornel Ionică. Tinereţea şi-a petrecut-o atât pe meleaguri străine, cât şi în ţară, luptând alături de alţi camarazi la Cotul Donului, la Iaşi, Carei, la Zvoren şi-n alte locuri din Cehoslovacia. Cu această ocazie, a prezentat un material privind vremurile grele din acea perioadă şi un alt veteran de război, coleg de generaţie cu Dl. general, mare Om de cultură al oraşului Piteşti, dl.prof. Mihai Ghiţescu. De asemenea, cu ocazia de 1 DECEMBRIE, ZIUA NAŢIONALĂ a ROMÂNIEI, au fost înaintaţi la gradul de General Maior (cu două stele) dl.Gen. Niţu Marin Stan şi Dl. prof. Constantin Năstase, c-un secol în buzunar, veteran de război, fondator al Muzeului ,,Cula Racoviceanu" de la Racoviţa- Mioveni, la gradul de General de brigadă. Cu această ocazie, noi, locuitorii acestui oraş, colegii, veteranii de război, urăm multă sănătate, d-lui General maior (r) NIŢU MARIN STAN, d-lui NĂSTASE CONSTANIN şi un sincer ,,LA MULTI ANI!" din toată inima. Să ne trăiţi întru mulţi ani!

NUSA CANTEMIR, VICEPRESEDINTE ASOCIAŢIA NAŢIONALĂ CULTUL EROILOR „REGINA MARIA“ - FILIALA ARGEŞ



ARGEŞENII PREZENŢI LA COLINDELE DE LA ŢEBEA



În zilele de 11, 12 şi 13 Decembrie 2015, Membrii de la Asociaţiei Naţionale Cultul Eroilor ,,Regina Maria"- filiala Argeş – preşedinte ec. Ştefan Alexandrescu, împreună cu alţi patrioţi argeşeni, au participat la ŢEBEA, la **Concursul de colinde ,,Veniţi la Ţebea, veniţi să colindaţi cu noi, pentru străbuni, eroi şi pentru voi!"– ediţia a VIII-a, şi la lansarea Revistei ,,Ţara Iancului" nr.9/2015**, preşedinte Ioan Paul Mărginean, care a avut loc în data de 12 decembrie 2015 în Biserica ortodoxă cu tricolor ,,Adormirea Maicii Domnului" din Ţebea. Dar până să ajungem la Ţebea, am vizitat ,,**Cetatea Marii Uniri de la Alba Iulia**", Mânăstirea Pătrângeni– unică în ţară, unde se desfăşoară anual ,,Tabăra de creaţie de PICTURĂ SACRĂ", Oraşul Zlatna- unde ,,**aurul dacic**" încă mai străluceşte pe aceste meleaguri. Peisajul, locurile pline de istorie şi oamenii minunaţi din ,,Ţara Moţilor"sunt unice. Recomandăm tuturor celor care nu au trecut încă pe acolo, să se grăbească mic şi mare, să-şi îmbogăţească sufletul, trupul şi mintea. Datinile de acolo sunt unice şi numai la Ţebea au rezonanţa cuvenită. Mormântul lui AVRAM IANCU emană căldură şi acum şi peste veacuri tot aşa va fi. Argeşenii au împărţit copiilor colindători covrigi, mere şi eugenii. Am făcut fotografii împreună, am legat prietenii. Ne-a fost hărăzit să poposim şi la Baia de Criş, unde Avram Iancu s-a stins din viaţă în noaptea de 10 spre 11 septembrie 1872, pe prispa casei brutarului Ioan Stupină din Baia de Criş. Bineînţeles, nu am ratat nici **Casa memorială a lui CRIŞAN** din com. Ribiţa. Frumoasa Mânăstire Crişan ne-a fost gazdă şi loc de reculegere pe întreaga perioadă petrecută în Ţara Moţilor. La înapoiere, am vizitat **Muzeul Aurului din BRAD**, frumoasa **Cetate a DEVEI**, Muzeul ,,MAGNA CURIA" din Deva. Da, cine a participat la ,,Colindele de la Ţebea" din acest an, cu siguranţă va fi cu sufletul mai bogat şi va împărtăşi ,,urmaşilor şi urmaşilor noştri" clipele frumoase petrecute împreună.

,,LA MULŢI ANI 2016!"

A CONSEMNAT PENTRU D-STRĂ, NUSA CANTEMIR - VICEPREŞEDINTE AL ASOCIAŢIEI NAŢIONALE CULTUL EROILOR „REGINA MARIA"- FILIALA ARGEŞ



FELICITĂRI cu ocazia Sfintei Sărbători - „Naşterea Domnului", „CRĂCIUNUL"

Primarul GHEORGHE STANCU, în numele colectivului de angajaţi ai Primăriei Bascov, urează tuturor cetăţilor comunei, cu ocazia "Sfintelor Sărbători de Crăciun", un călduros "La mulţi ani!"

ION GEORGESCU, primarul Oraşului Mioveni, urează locuitorilor din localitate, să aibă parte numai de bucurii, împliniri şi fericire! „La mulţi ani!"

Primarul comunei Bogaţi - ION GÎRLEANU, urează cetăţenilor din această comună, cu ocazia "Sfintei Sărbători a Naşterii Domnului", un călduros "LA MULŢI ANI!" şi împlinirea tuturor dorinţelor!

Notarul public GRANCIU AUREL urează colaboratorilor şi colegilor, cu ocazia "Sfintelor Sărbători de Crăciun" "La mulţi ani"!

Biroul Judecătoresc VASILE IORDACHE, transmite cetăţenilor judeţului Argeş cu ocazia "Sfintelor Sărbători de Crăciun", cele mai sincere urări de bine, împlinire şi sănătate! „La mulţi ani!"

NICOLAE OIŢĂ, director general al SC ARGINTEX Piteşti SA, urează angajaţilor, clienţilor şi prietenilor, cu ocazia "Sfintelor Sărbători de Crăciun", un călduros „LA MULŢI ANI!"

GHEORGHE BREBEANU, primarul comunei Runcu de Dâmboviţa, urează tuturor, cu ocazia "Sfintelor Sărbători de Crăciun", fericire şi împlinirea tuturor dorinţelor!

Primarul comunei Coşeşti, ELISABETA TUDOSE urează consătenilor cu ocazia "Crăciunului", o viaţă senină ca o zi de primăvară! „La mulţi ani"!

Primarul comunei Albeştii de Argeş, SAVA VASILE, urează tuturor cetăţenilor cu ocazia "Crăciunului", tradiţionalul şi nemuritorul "La mulţi ani"!

DUMITRU SECĂREANU, primarul comunei Dâmbovicioara, urează cetăţenilor din această localitate, de "Sfânta sărbătoare a Naşterii Domnului", să aibă parte numai de bucurii, împliniri şi fericire! "La mulţi ani"!

Cu ocazia "Sfintelor Sărbători de Crăciun", primarul comunei Răteşti, MATEI GHEORGHE, urează cetăţenilor comunei, tradiţionalul „La mulţi ani"!

MIHAIL BĂRBUCEANU, primarul oraşului Stefăneşti, doreşte să ureze tradiţionalul „La mulţi ani", tuturor românilor, cu ocazia "Sfintelor Sărbători de Crăciun".

ION DUMITRU, primarul comunei Albota, urează tuturor, cu ocazia "Sfintelor Sărbători de Crăciun", fericire şi împlinirea tuturor dorinţelor! „La mulţi ani"!

ION IONESCU, primarul comunei Cicăneşti, transmite cu ocazia "Sfintelor Sărbători de Crăciun", fericire şi numai bucurii! „La mulţi ani"!

Cu ocazia "Sfintelor Sărbători de Crăciun", primarul comunei Stoeneşti, MARIN ION, transmite sincere urări de sănătate şi fericire! „La mulţi ani!"

Primarul comunei Valea Iaşului,domnul BARBU NICOLAE, urează tradiţionalul „La mulţi ani" tuturor românilor!

Primarul Ionel Dulamă al comunei Rucăr, urează cetăţenilor, cu ocazia "Sfintelor Sărbători de Crăciun", tradiţionalul „La mulţi ani!" şi o viaţă senină ca o zi de primăvară!

Primarul comunei Băiculeşti - Nicolae Dragnea urează cetăţenilor din comună, fericire şi numai bucurii! "La mulţi ani"!

CASA DE AJUTOR RECIPROC a pensionarilor militari, prin preşedinte col. (r) Brezan Ioan, urează tuturor colaboratorilor tradiţionalul "La mulţi ani"!

ASOCIAŢIA CADRELOR MILITARE ÎN REZERVĂ, prin preşedinte col. (r) Ţânţarcu Alexandru, urează pensionarilor militari, cu ocazia "Sfântului Nicolae", un călduros "La mulţi ani"!

PROFESORUL MÎNZATU DIN CURTEA DE ARGEŞ ŞI BIOGRAFIA SA ZBUCIUMATĂ

M-am născut în 13 iulie 1941 în satul Cicăneşti, comuna Oeşti, judeţul Argeş (actuala comună Cicăneşti). Satul meu este aşezat între dealuri, cum spunea plastic îndrăgitul poet Ion M. DUMITRU „unde dimineaţa îşi cloceşte ouăle". Mama mea, Maria Mînzatu, născută Dincă, după plecarea tatălui pe front, pentru apărarea ţării, a rămas singură, cu doi copii de crescut, adică eu şi sora mea, Filofteia (căsătorită Oprea). Tatăl nostru, Gheorghe, plecând pe front, ca o măsură de precauţie, a făcut pentru mama, un testament. El, cunoscut în comună sub forma Ghiţă Mînzăţoiu, a avut doat patru clase primare. El provenea dintr-o familie săracă şi a ramas orfan de mic, de aceea la şcoală, după terminarea cursurilor, el mătura toate clasele, pentru cîţiva bănişori. El nu avea intenţia să ne dea la carte şi afirma deseori că mama noastră vrea să ne vadă „boieri" şi că vom pleca din sat lăsîndu-i pe ambii singuri.

Mama avea o minte ascuţită şi în cele şapte clase nu a avut decît nota zece, obţinînd în permanenţă premiul întîi. De la ea am deprins dragostea de patrie, corectitudinea şi ambiţia de a ne instrui. Ca să ne poată sprijini la şcoală cu bani, era nevoită să-şi închirieze propria casă, iar dînsa dormea pe pardoseală, pe un ţol. Am terminat patru clase în satul Cicăneşti, la vîrsta de zece ani, pentru că am fost dat la şcoală la şase ani şi aceasta datorită unei dispense obţinută de la Ministerul Invăţămîntului.

În cele patru clase, reţin că recreaţia mare, la mijlocul curţii şcolii, era un cazan mare, încălzit cu foc şi în care era lapte praf din care fiecare copil îşi avea porţia lui şi, de asemenea, ni se dădea untură de peşte. După terminarea celor patru clase în Cicăneşti, foarte puţini colegi de-ai mei s-au înscris la şcoala de şapte clase la Oeşti. Grea mi-a fost viaţa aici, mai ales că eram foarte mic şi la ani şi la constituţie fizică. Am locuit într-un internat cu paturi suprapuse şi cu saltele din foi de porumb, în casa naţionalizată a părintelui Ionescu. Aici trebuia să aducem alimente la cantină, pentru că statul nu avea posibilităţi să ne întreţină. Reţin că am avut ca dascăli pe profesorii Ioan Rolvenţa (Lb. Romînă), Nicolae Sandu, Constantin Titu, Virgil Şerbănescu etc. Aici, la Oeşti, veneau elevi din multe sate. Reţin că aici au învăţat carte şi directorul ziarului Argeşul, Mihai Golescu, poetul Ion Popa Argeşeanu şi scriitorul Gheorghe Ungureanu. De multe ori mă înbtreb cum s-a învăţat carte cu atîta seriozitate, atunci cînd profesorii, în majoritatea lor, erau suplinitori, cu studii neterminate ?!? Reţin că în perioada claseelor I -VII figurile a două personalităţi distincte: învăţătoarea Elisebeta Mămăligă şi profesorul Afanasie Spokircă, ambii din Basarabia. Aceştia fugiseră cu familiile lor spre a scăpa, de blestemata Siberie. În Oeşti era o gară mică, pe la care trecea un trenuleţ cu două clase, care ducea la Curtea de Argeş sau la Cumpăna, la lacul cu nuferi. Atunci nu exista Barajul Vidraru, iar natura era sălbatică; cred şi acum că era mai frumos, pentru că totul era în naturalul lui. După terminarea celor şapte clase, m-am dus la Curtea de Argeş, la Şcoala Medie Mixtă, unde este azi Liceul „Vlaicu Vodă", unde se studia trei ani. Nu exista, în fostul raion Curtea de Argeş o altă şcoală teoretică, iar celelalte erau şcoli profesionale. În clasa a opta erau trei clase paralele şi ştiu că la examenul de admitere au fost foarte mulţi concurenţi. N-am putut să locuiesc la internat şi m-au dus părinţii la o "cucoană" în gazdă, unde am locuit cu sora mea şi un alt coleg, Ion David, din Verneşti, pe strada Tudor Vladimirescu, la Doamna Feri, lîngă colega mea Pândele Marieta. Dirigintele meu a fost profesorul de Limba Romînă, Ion Rizescu. Cînd veneam acasă la Cicăneşti, mergeam pe jos. Pentru că nu erau maşini şi nici bani nu aveam, străbătînd distanţa de circa 16 km. Am ajuns în clasa a zecea cînd ne aştepta un examen de absolvire foarte greu, care se numea examen de maturitate. Ţin minte că am dat examen la cinci materii într-o singură zi. Din cei 90 de elevi doar jumătate au absolvit liceu, printre ei numărîndu-mă şi eu. La cei 16 ani, m-am înbscris la în stitutul „Maxim Gorki", facultatea de Limbă şi Literatură Rusă si Limba si Literatura Romînă. Aici am avut plăcerea şi satisfacţia că am luat contact cu marea şi frumoasa literatură rusă. Am simţit o plăcere deosebită că am putut să studiez în original, pe Puşkin, Gorki, Maiakovski, Dostoïevski, Annja Ahmatova, Lev Tolstoi, Alexei Tolstoi, S. Ensnin etc. Ştiu că venea de la Moscova un profesor universitar care ne preda doar viaţa şi activitatea de scriitor a lui Puşkin, timp de un an de zile. Eu mi-am văzut de carte şi am avut bursă în toţi cei cinci ani de studii la aceată facultate. Ai mei nu aveau cu ce să mă întreţină şi ştiu că anual mă ajuta facultatea cu haine. După terminarea facultăţii, am fost repartizat la Liceul teoretic din Comuna Corbeni. Aici era un liceu de elită; de aceea foarte mulţi elevi reuşeau la facultate. Printre colegii mei, profesori, de la Corbeni, pot aminti pe Marin Ioniţă, Ion Băşoiu, Stelian Chelu, Nicolae Mateescu, Florian Ghiţescu. Aici am cunoscut-o şi pe soţia mea, fostă Ungurelu Emilia Dana, profesoară de Biologie, cu care m-am căsătorit şi avem un băiat, care acum lucrează în Canada, în oraşul Toronto. Am ieşit la pensie de la Grupul Şcolar Auto Curtea de Argeş. Într-o perioadă îndelungată, am fost ghid la Oficiul ONT Carpaţi Bucureşti şi am condus multe grupuri de turişti peste hotare. Tot în această perioadă am colaborat cu revista Argeşul, unde i-am cunoscut pe scriitorii Florin Mugur, Dan Rotaru, Gheorghe Tomozei. În anul 2000 am ieşit la pensie...

Eveniment Cultural la Asociaţia Cadrelor Militare în Rezervă a Ofiţerilor de Transmisiuni

„MILUIEŞTE DOAMNE" APARIŢIA UNEI NOI CĂRŢI

EPILOG

Acest epilog ar trebui să exprime, doar un singur cuvânt: **„of!"**. Acest **„of!"** înseamnă o nouă experienţă, şi o dezamăgire. Experienţa a însemnat curajul de a face o carte cu 58 de autori. Iar dezamăgirea?!, din păcate, n-a fost numai una. Ideea de a face „o carte a asociaţiei", lansată la finele anului 2014, a fost primită cu simpatie şi chiar cu nuanţe de entuziasm. Mai târziu am înţeles că acestea erau provocate sau favorizate de ideea că o carte se face singură. Ezitările şi greutăţile au venit imediat ce preşedintele asociaţiei a început să solicite manuscrisele. Nu vreau să lungesc vorba. Pornisem doar de la un singur cuvânt: „of!". Ei bine, dar acest „of!" înseamnă şi calvarul trecerii de la entuziasm la realizarea practică. Şi cum, de obicei, românul biciuieşte întotdeauna calul care trage, aşa s-a întâmplat şi în odiseea acestei cărţi. Cu generozitate şi cu bune intenţii generalul Ionel Dumitrescu a constituit un colectiv larg de redacţie dar, din păcate, realitatea a fost că, în afara coordonatorului acestuia, însuşi generalul Dumitrescu, la lucru ne-am înhămat doar Paul Ceauşu şi subsemnatul. În partea finală am avut norocul că, deşi nu făcea parte din colectivul iniţial, ni s-a alăturat, cu decisive contribuţii, Dumitru Vintea. Că am fost doar trei şi apoi patru care am salahorit nu a fost, vorba ardeleanului, „nici un bai"! O viaţă întreagă asta am făcut şi îmi place să cred că tocmai de aceea am ajuns la vârsta pe care o am şi cu mintea întreagă. Dezamăgirea a pornit, însă, din neimplicarea celorlalţi şi din aerul de veşnic nemulţumiţi manifestat de unii dintre cei 58 de autori. Şi dacă pretenţiile ar fi fost însoţite de idei rezonabile, de propuneri concrete, de sprijin prin muncă directă n-ar fi fost… vorba ardeleanului. Toate acestea au scos din adâncul sufletului meu acel **„of!"** eliberator. Şi jurământul că la o a doua carte cu un aşa mare număr de autori, nu mă voi mai înhăma. Am zis! Acest epilog mi-l asum şi mărturisesc că l-am introdus prin abuz, profitând de complicitatea redactorului de carte. Am crezut şi cred că cineva (şi am ales să fiu el acela) trebuia să facă aceste mărturisiri. Să se ştie că greul la „facerea" acestei cărţi l-au dus Ionel Dumitrescu, Paul Ceauşu, Dumitru Vintea şi, cu voia dumneavoastră, ultimul pe listă,

VICTOR VERNESCU

Epil... Of!

Orden: se ceteşte „dupe" cetirea cărţii! „Acest epilog mi-l asum şi mărturisesc că l-am introdus prin abuz, profitând de complicitatea redactorului de carte. Am crezut şi cred că cineva (şi am ales să fiu el acela) trebuia să facă aceste mărturisiri. Să se ştie că greul la „facerea" acestei cărţi l-au dus Ionel Dumitrescu, Paul Ceauşu, Dumitru Vintea şi, cu voia dumneavoastră, ultimul pe listă, Victor VERNESCU". Iete că n-avuseşi noroc, noroc n-avuseşi... Că află (la timp) preşedintele (preşedinţii „ştie", n-auzi mă că „ei ştie" ...) şi, şi nu fu, nu fu introdus ! Dar îl „ceti" şi îi plăcu, n-avea cum să nu-i placă ! (Doar îl cam lăudă şi pe el, ăl cam lăudă!). Fiindcă „Epilogul" este foarte bun, în totalitate, propun să fie publicat într-o viitoare carte a Asociaţiei sau a lui „V^2", iar până atunci, în ziarul "*Reflector Argeşean*", ziarul prietenului nostru, directorul Dumitru Boţilă. Totuşi, coordonatorul (d'aia e coord ...) trebuie să refacă ordinea în listă: Victor Vernescu - premiul unu, Paul Ceauşu - premiul doi, Dumitru Vintea – premiul trei, Ionel Dumitrescu - premiul preşedinte, pardon, menţiune! Am zis! (preluat din Epilog). Coordonatorul cere scuze tuturor celor pe care i-a supărat în vreun fel în tot acest timp: „Mă rog de iertare vouă, tuturor alor mei, vitejilor, dacă v-am mâniat cu ceva, dacă v-am greşit cu gândul ori cu fapta sau cu vorba, mă rog, vouă tuturor, de iertare oştenilor!... (Ion Vodă – Cumplitul, 1574, satul Roşcani). „ ... Milueşte **Doamne** pe cei ce ne urăsc, ne pizmuiesc şi ne ocărăsc ... Binecuvântează **Doamne** pe vrăjmaşii mei!"

IO DUMITRESCU ION IONEL, DE LA ... ASOCIAŢIE!

REVISTA PRESEI LOCALE

Ziarul „ANCHETA“

DOSARUL CONSULTANŢA

Cum a apărut dosarul Consultanţa?

Dosarul Consultanța a fost deschis de procurorii DNA Piteşti în urmă cu patru ani, fiind disjuns din cel în care fostul preşedinte al Consiliului Județean Argeş, Constantin Nicolescu, a fost acuzat şi, ulterior, condamnat la 7 ani şi 8 luni de închisoare pentru fraudarea fondurilor europene. 19 mai 2011 este „data naşterii” dosarului penal nr. 95/P/2011, respectiv la trei zile după finalizarea rechizitoriului în dosarul şcolilor, în timpul cercetărilor legate de acest caz anchetatorii descoperind pe interceptări o serie de convorbiri telefonice în care Nicolescu discuta cu edilii mai multor localități argeşene despre necesitatea semnării contractelor pentru strategiile de dezvoltare locală cu o firmă din Bucureşti apropiată deputatului Mircea Drăghici. Timp de trei ani, peste dosarul Consultanței părea că s-a aşternut praful, însă în acest interval procurorii continuau să adune probe, astfel că în primăvara anului 2014 DNA făcea publică lista persoanelor urmărite penal în această speță, principala acuzație fiind aceea că, la recomandarea lui Constantin Nicolescu, zeci de primari au încheiat contracte de consultanță cu European Project Consulting pentru întocmirea unor strategii care - potrivit DNA - s-ar fi dovedit ulterior inutile. Inițial, pe lista edililor urmăriți penal pentru abuz în serviciu se aflau 43 de primari şi viceprimari plus doi directori de instituții, însă în urmă cu două săptămâni au fost trimişi în judecată doar 35 de primari şi 3 viceprimari, trei dintre inculpați fiind „new-entry-uri” ale acestui an.

A ÎNCEPUT ULTIMUL ACT ÎN AL DOILEA PROCES AL LUI CONSTANTIN NICOLESCU

După apariția motivării a cărei redactare a durat mai bine de un an, la jumătatea săptămânii trecute, la înal¬ta Curte de Casație şi Justiție s-a judecat primul termen al apelului declarat atât de Direcția Națională Antico-rupție, cât şi de inculpați în dosarul „Podul Căteasca”. Singurii inculpați care au lipsit din sala de judecată au fost Constantin Nicolescu şi Grigore Dobre, care, pe lângă avocați, şi-au trimis şi rudele la proces. încă înainte de începerea şedinței de judecată, avocații discutau despre o amânare, aspect ce s-a concretizat prin decizia celor trei judecătoare care au fixat un nou termen la începutul lunii februarie.

Ziarul „CONTRA-ATACUL ARGEŞULUI“

ÎNCHIDERE DE AN SPECTACULOASĂ LA PNŢCD ARGEŞ

Preşedintele PNȚCD Argeş, Gheorghe Di-nescu, împreună cu prim-vicepreşedintele Ionel Mănescu şi colegii de partid au vrut să încheie anul (politic) într-un mod mai special, la sediul parti¬dului, unde au invitat presa locală şi reprezentanți ai administrației locale. Cine a venit, dar şi care a fost mesajul preşedintelui Dinescu pentru colegii de partid, aflați în continuare.

Ziarul „ARGEŞUL“

AUTOSTRADA PITEŞTI-SIBIU – VARIANTA CEA MAI COMPLICATĂ

Compania Națională pentru Autostrăzi şi Drumuri Naționale (CNADNR) a organizat recent în Argeş o dezbatere publică privind alegerea celui mai bun traseu (din cinci) pentru autostrada Piteşti-Sibiu (aflată în faza studiului de fezabilitate). Dezbateri similare au fost organizate şi în județele Vâlcea şi Sibiu (prin care trece, de asemenea, autostrada). Argeşul a ales varianta 1, Vâlcea varianta 4 (care ar fi trecut aproape de Râmnicu Vâlcea). Ei bine, deşi inclusiv specialiştii de la Ministerul Transporturilor au spus că traseul nr. 1 este cel mai bun din punct de vedere al costurilor şi al timpului redus de parcurgere, decizia oficialităților a fost surprinzătoare: au ales varianta 3, poate cea mai dificilă! Se naşte, aşadar, întrebarea: oare chiar se doreşte construirea acestei autostrăzi sau ni se servesc mereu gogoşi şi interesul este acela ca autostrada să nu se facă?

Ziarul „JURNALUL DE ARGEŞ“

PSD ŞI PNL POT SĂ RĂMÂNĂ FĂRĂ CANDIDAŢI ÎN ARGEŞ

PSD - mulţi, dar pătaţi

....PSD dispune, ca de obicei, de un număr impresionant de primari în localitățile județului, peste jumătate din totalul de 102. Dar aproape ju¬mătate dintre aceştia riscă sancțiu¬nea excluderii din partid sau pe cea a retragerii sprijinului politic. 26 de primari si viceprimari PSD au fost trimişi deja în judecată în Dosarul „Consultanța” sub acuzația de abuz în serviciu. Aceştia sunt Cioran Lucian, primar Mozăceni, Voicu Dumitru, primar Miceşti, Tarbă Sever, viceprimar Dragoslavele, Tarbă Mihai Ghe¬orghe, primar Dragoslavele, Secăreanu Dumitru, primar Dâmbovicioara, Ene Florea, primar Moşoaia, Marin Ion, pri¬mar Stoenesti, Luca Ion, viceprimar Stoenesti, Tudose Elisaveta, primar Coşeşti, Ibric MariAN, pri¬mar Leordeni, Popa Ion, primar Stâlpeni, Matei Gheorghe, primar Mihăeşti, Iatagan Con¬stantin, primar Suici, Cristescu Alexanpru - Adri¬an, primar Mălureni, Andrei Nicolae, viceprimar Mălureni, Rizea Florian, primar Titesti, Pupăză - Roşu Sevastlăn, primar Stolnici, Langer Nico¬lae, primar Sălătrucu, Visan Io¬nel Dragos, primar Cotmeana, Dochinoiu Niculaie, pri¬mar Vedea, Tucă Gheorghe, primar Cocu, Ivan Vasile Bebe, primar Babana, Bălăsoiu Au¬rel, primar Rociu, Postoacă Damian - Ion, primar Mioarele, Nicolae Radu, primar al comu¬nei Negraşi, Smădu Nicolae, primar Domneşti.....

FESTIVITATEA POMULUI DE CRĂCIUN LA BOGAŢI, 2015

Vineri, 18 decembrie 2015, la terminarea orelor, în preajma începerii vacanței de iarnă, în Sala de Consiliu a Primăriei Bogați, a avut loc un eveniment emoționant. Este vorba de Festivitatea organizată de Primăria şi Consiliul Local Bogați, împreună cu conducerea Şcolii Generale din localitate. Într-o sală arhiplină, directoarea şcolii a "prezidat" începerea unui scurt program artistic dat de elevii ciclului II, clasele V-VIII. Conducătorul acestui frumos program a fost prof. Virgil Nițu, care deşi ieşit la pensie, încă îşi mai desfăşoară activitatea în cadrul şcolii, dovedind prin aceasta ataşamentul față de şcoală, pe care a slujit-o întreaga viață. Programul frumos întocmit, deşi scurt, a avut o puternică tentă românească prin care s-a dorit ca viitoarea generație de tineri să nu uite niciodată că "bogățoii" nu-şi vor uita tradiția şi locul de baştină. La începutul programului, în primul rând, s-a aşezat primarul localității, prof. univ. Ion Gârleanu. În cuprinsul programului, cinci profesoare de la această şcoală, oragnizate într-un grup vocal "ad-hoc", au prezentat câteva melodii tradiționale cu ocazia Crăciunului. La sfârşit, a luat cuvântul primarul Ion Gârleanu, care a transmis urări de sănătate tuturor elevilor şi cetățenilor din comuna Bogația, cu ocazia sărbătoririi Crăciunului şi a Anului Nou. Mesajul transmis de primar din suflet, a fost aplaudat de audiență. La terminare, din inițiativa conducerii Primăriei, elevii au primit pachete cu daruri "de la Moş Crăciun".

D.B.













